I

*(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)*

# A TANÁCS 584/2006/EK RENDELETE

**(2006. április 10.)**

**a Koreai Köztársaságból származó, DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert bizonyos elektronikus mikroáramkörök behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1480/2003/EK rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a WTO Vitarendező Testülete által dömping- és szubvencióellenes ügyekkel kapcsolatban elfogadott jelentés után a Közösség által hozható intézkedésekről szóló, 2001. július 23-i 1515/2001/EK tanácsi rendeletre ([1]),

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ([2]) (a továbbiakban: az alaprendelet),

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

## A. ELJÁRÁS

### 1. Meglévő intézkedések

(1) Az 1480/2003/EK rendelettel ([3]) (a továbbiakban: a végleges rendelet) a Tanács 34,8 %-os végleges kiegyenlítő vámot vetett ki a Koreai Köztársaságból származó és a Samsung Electronics Co., Ltd (a továbbiakban: Samsung) kivételével bármely vállalat által gyártott egyes, dinamikus véletlen hozzáférésű memória (Dynamic Random Access Memory, a továbbiakban: DRAM) néven ismert elektronikus mikroáramkörök behozatalára, míg a Samsung által előállított DRAM-ok esetében 0 %-os vámtételt állapított meg. A végleges rendeletet a Koreai Köztársaságból származó DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert bizonyos elektronikus mikroáramkörök behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2003. április 23-i 708/2003/EK bizottsági rendelet ([4]) (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) előzte meg.

(2) A meglévő intézkedések bevezetését eredményező vizsgálatban (a továbbiakban: az eredeti vizsgálat) két, a Koreai Köztársaságban székhellyel rendelkező exportáló gyártó működött együtt: a Samsung, (mely a megállapítások értelmében nem kapott támogatást) és a Hynix Semiconductor Inc. (a továbbiakban: Hynix). Az Európai Közösség (EK) gazdasági ágazatát az eredeti vizsgálat során két gyártó, a németországbeli Infineon Technologies AG (München, a továbbiakban: Infineon) és az egyesült királyságbeli Micron Europe Ltd (Crowthorne, a továbbiakban: Micron) alkotta; ez a két vállalat állítja elő a Közösségben gyártott DRAM-ok túlnyomó részét.

(3) A támogatás és a károkozás vizsgálata a 2001. január 1. és 2001. december 31. közötti időszakra terjedt ki (vizsgálati időszak, a továbbiakban: VI). A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálatára 1998. január 1. és a VI vége között került sor (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak).

### 2. A WTO Vitarendező Testülete által elfogadott jelentés

(4) A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Vitarendező Testülete (DSB) 2005. augusztus 3-án vizsgálóbizottsági jelentést fogadott el az „Európai Közösségek – A Koreából származó dinamikus véletlen hozzáférésű memóriachipekre vonatkozó kiegyenlítő intézkedések” c. üggyel kapcsolatban ([5]).

([1]) HL L 201., 2001.7.26., 10. o.
([2]) HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.
([3]) HL L 212., 2003.8.22., 1. o. A 2116/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 7. o.) módosított rendelet.
([4]) HL L 102., 2003.4.24., 7. o.
([5]) WT/DS299/R

(5) A vizsgálóbizottsági jelentés értelmében az Európai Közösség WTO-kötelezettségeivel összeegyeztethetetlen módon járt el az alábbiakat illetően:

a) A támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás ([6]) (a továbbiakban: SCM-megállapodás) 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja tekintetében, azáltal, hogy megállapította: a 2001. májusi szerkezetátalakítási program kormányzati pénzügyi hozzájárulásnak minősült;

b) Az SCM-megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja tekintetében, azáltal, hogy megállapította: a konzorciális hitel előnyhöz juttatta a hitelfelvevőt;

c) Az SCM-megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja, valamint 14. cikke tekintetében, azáltal, hogy az előny mértékének meghatározása céljából a támogatás kiszámítására használt módszert alkalmazta közvetlenül minden olyan program esetében, mely támogatásnak minősült;

d) Az SCM-megállapodás 15. cikke (4) bekezdésének tekintetében, azáltal, hogy nem tekintette a „bérek" tényezőt a hazai ipar helyzetét befolyásoló lényeges tényezőnek; továbbá

e) az SCM-megállapodás 15. cikke (5) bekezdésének tekintetében, azáltal, hogy nem biztosította, hogy az egyes más tényezők (különösen a keresletcsökkenés, a többletkapacitás és egyéb – nem támogatott – behozatal) által okozott kárt ne a támogatott behozatalnak tulajdonítsák.

(6) Másrészről bebizonyosodott, hogy az Európai Közösség WTO-kötelezettségeivel összeegyeztethető módon járt el az alábbiakat illetően:

a) Az SCM-megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja tekintetében, azáltal, hogy megállapította: a konzorciális hitel, a KEIC-garancia, a KDB kötvényprogram és a 2001. októberi szerkezetátalakítási program a koreai kormány (a továbbiakban: KK) által nyújtott pénzügyi hozzájárulás;

b) Az SCM-megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja tekintetében, azáltal, hogy megállapította: a Hynix előnyhöz jutott a KEIC-garancia, a KDB kötvényprogram, valamint a 2001. májusi és októberi szerkezetátalakítási program révén;

c) Az SCM-megállapodás 1. cikkének (2) bekezdése és 2. cikke, *de facto* egyedi jelleg megállapításával (két koreai állítás);

d) Az SCM-megállapodás 15. cikkének (2) bekezdése tekintetében, azáltal, hogy felmérte a támogatott behozatal mennyiségének és az árra gyakorolt hatásának jelentőségét vizsgálta (két koreai állítás);

e) Az SCM-megállapodás 15. cikkének (4) bekezdése tekintetében, azáltal, hogy – a „bérek" tényező kivételével – figyelembe vette a hazai ipar általános helyzete szempontjából lényeges valamennyi tényezőt;

f) Az SCM-megállapodás 15. cikkének (5) bekezdése a támogatott behozatal és a károkozás közötti szükséges okozati összefüggés bemutatása révén; továbbá

g) Az SCM-megállapodás 12. cikkének (7) bekezdése tekintetében, a „rendelkezésre álló tényeknek" a támogatás vizsgálata során történő alkalmazása révén.

### 3. Újraértékelés a DSB ajánlásainak végrehajtása céljából

(7) A vizsgálóbizottsági jelentésben szereplő ajánlások figyelembevétele mellett a Bizottság alaposan és tárgyilagosan újraértékelte a végleges rendelet vonatkozó megállapításait a rendelkezésre álló információk alapján. Az újraértékelés indokoltan a meglévő intézkedés fentiekben ismertetett azon öt konkrét vonatkozására korlátozódik, melyről megállapították, hogy összeegyeztethetetlen az SCM-megállapodással. Ez a vizsgálat az eredeti vizsgálat eredményeként rendelkezésre álló bizonyítékok újraértékelésén alapul, a vizsgálóbizottsági jelentés megfelelő megállapításainak figyelembevételével.

(8) Az alábbi újraértékelés azt mutatja, hogy a kárt okozó támogatás még fennáll ugyan, de némileg alacsonyabb mértékű.

([6]) HL L 336., 1994.12.23., 156. o.

B. **A FIGYELEMBE VETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**

(9) A jelen vizsgálat szempontjából figyelembe vettnek számító termék és a hasonló termék megegyezik az eredeti vizsgálat tárgyával, azaz a Koreai Köztársaságból származó egyes, DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert, a fém-oxid félvezető (MOS) gyártási technológia változatai, köztük komplementer MOS (CMOS) technológiatípusok révén előállított elektronikus mikroáramkörökkel, összeszerelve, feldolgozott szilíciumszelet vagy chip formájában is, függetlenül azok típusától, sűrűségétől (beleértve a jövőbeli sűrűségeket is), változatától, hozzáférési sebességétől, konfigurációjától, tokozásától vagy adattovábbító blokkjától stb. Az érintett termék magában foglalja a (nem egyedi kialakítású) memóriamodulok vagy (nem egyedi kialakítású) memórialapok formájában, illetve másféle összetett formában kiszerelt DRAM-okat is, amennyiben ezek fő rendeltetése az adattárolás ([7]).

(10) Az érintett termék jelenleg a következő KN-kódok alá sorolható be: 8542 21 11, 8542 21 13, 8542 21 15, 8542 21 17, ex 8542 21 01, ex 8542 21 05, ex 8548 90 10, ex 8473 30 10 és ex 8473 50 10.

(11) A vizsgálóbizottsági jelentés nem tért ki olyan állításokra, amelyek a végleges rendelet figyelembe vett termékkel és hasonló termékkel kapcsolatos megállapításaira vonatkoztak.

C. **A VIZSGÁLÓBIZOTTSÁGI JELENTÉS ALAPJÁN FELÜLVIZSGÁLT MEGÁLLAPÍTÁSOK**

1. **Támogatások**

1.1. *Bevezetés*

(12) Ez a rész a vizsgálóbizottsági jelentés következtetésein és ajánlásain alapuló, újraértékelt megállapításokat ismerteti a következő kérdések vonatkozásában:

a) pénzügyi hozzájárulást jelentett-e a 2001. májusi szerkezetátalakítási program a KK részéről az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében;

b) előnyhöz juttatta-e a konzorciális hitel a kedvezményezettet az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében;

c) az előny nagyságának kiszámítása valamennyi támogatási program vonatkozásában az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének és 6. cikkének értelmében.

(13) A támogatásokra vonatkozó összes egyéb megállapítás változatlan marad az eredeti vizsgálathoz, valamint az ideiglenes rendeletben és a végleges rendeletben megállapítottakhoz képest.

1.2. *A hitelező bankok 1 trillió KRW összegű, 2001. májusi kötvényvásárlása és az adósság első átütemezése (szerkezetátalakítási program)*

(14) A vizsgálóbizottság szerint az a megállapítás, hogy a hitelező bankok utasítást kaptak a 2001. májusi szerkezetátalakítási programban való részvételre, és hogy kötvényvásárlásuk, melynek során a program keretében 1 trillió KRW értékben átváltoztatható kötvényt (CB-k) vettek, ennélfogva pénzügyi hozzájárulást jelentett a KK részéről, nincs összhangban az SCM-megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjával ([8]). A vizsgálóbizottság ennek kapcsán a következőket állapította meg: „még ha a 2001. májusi szerkezetátalakítási program határeset is, úgy véljük, a vizsgálatot folytató hatóság nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal ahhoz, hogy megalapozottan azt a következtetést vonja le, miszerint a kormány Hynix CB-k vásárlására vonatkozó megbízást vagy utasítást adott a magánbankoknak.” ([9])

(15) A vizsgálóbizottság megállapításaival összhangban a Hynixnek a 2001. májusi szerkezetátalakítási program keretében juttatott pénzeszközök kiegyenlítésére nem kerül sor ([10]).

1.3. *800 milliárd KRW összegű konzorciális hitel*

(16) A 800 milliárd KRW összegű konzorciális hitelt illetően a vizsgálóbizottság a következőket állapította meg: az EK megfelelően bizonyította, hogy a KK utasítást adott a Korea Exchange Banknak (a továbbiakban: KEB) a hitelnyújtásban való részvételre, valamint hogy ez az SCM-megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében megbízás vagy utasítás révén megvalósuló pénzügyi hozzájárulásnak minősül. A vizsgálóbizottság

([7]) A 2116/2005/EK rendelet különleges rendelkezések elfogadása céljából módosította a végleges rendeletet annak érdekében, hogy biztosítsa: az érintett termékre a kiegyenlítő vámot megfelelően kivetik.

([8]) A vizsgálóbizottság jelentése, (7.110) bekezdés.

([9]) A vizsgálóbizottság jelentése, (7.109) bekezdés.

([10]) A vizsgálóbizottság megállapításai alapján a 2001. májusi szerkezetátalakítási programba bevont közjogi testületek CB-vásárlása kiegyenlíthető támogatás marad. Mindazonáltal ezzel kapcsolatban nincs szükség további intézkedésre, mivel az előnyt már figyelembe vették a 2001. októberi szerkezetátalakítási program keretében megvalósult támogatás kapcsán (lásd a (65) és az azt követő preambulumbekezdéseket).

megállapította továbbá, hogy a Korea Development Bank (a továbbiakban: KDB) a konzorciális hitelben való részvételével közvetlen pénzügyi hozzájárulást nyújtott, és mivel a KDB közjogi testület, az EK-nak nem kellett a megbízás vagy az utasítás tényét bizonyítania ([11]). Mindazonáltal a vizsgálóbizottság állásfoglalása értelmében az EK nem bizonyította a KDB és a KEB által nyújtott pénzügyi hozzájárulásból származó előny meglétét az SCM-megállapodás 1. cikkének b) pontja értelmében ([12]). A vizsgálóbizottság ezzel összefüggésben különösen arra mutatott rá, hogy az EK nem vizsgálta, léteztek-e a piacon olyan hasonló kereskedelmi hitelek, melyeket a Hynix ténylegesen igénybe vehetett volna, és azt állapította meg, hogy az EK a konzorciális hitelek egyéb résztvevőit – mint lehetséges összehasonlítási alapot – figyelmen kívül hagyta ([13]).

(17) A Bizottság szerint a többi bank konzorciális hitelnyújtásban való részvétele nem tekinthető megfelelő összehasonlítási alapnak az előny meglétének bizonyításához. Mint azt maga a vizsgálóbizottság is megjegyezte, a kereskedelmi viszonyítási alap meglétének vizsgálatakor a hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az említett hiteleket olyan mértékben befolyásolta-e az állítólagos kormányzati beavatkozás, hogy azok többé nem minősülnek rendes piaci feltételek mellett ténylegesen igénybe vehető hitelnek ([14]). A Bizottság alaposan újravizsgálta az üggyel kapcsolatban rendelkezésre álló bőséges információt, és a vizsgálóbizottság által megvitatott elemzési módot alkalmazta. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy a konzorciális hitelnyújtásban részt vevő többi banktól származó hitelek nem tekinthetők megfelelő össszehasonlítási alapnak.

(18) Először is figyelemmel a Hynix katasztrofális pénzügyi helyzetére a konzorciális hitel nyújtásának időpontjában, ahogy arra a végleges rendelet (19) preambulumbekezdése rámutat, a hitel megítélésének időpontjában, azaz 2000 végén a Hynix szorongatott pénzügyi helyzetben volt. Több mint 9,46 milliárd USD értékű kötelezettséget halmozott fel 2000 végére, mely több mint kétszerese volt a vállalat saját tőkéjének, tőzsdei értékének pedig több mint négyszerese. A Hynix veszteséges volt 2000-ben, abban az évben, amikor más nagy DRAM-gyártók nyereséget könyvelhettek el maguknak, és amely évet általánosságban sikerrel zárta a DRAM-ipar. A Hynix-kötelezettségek többsége 2001. során vált esedékessé, így a vállalat súlyos likviditási problémákkal szembesült. Számos független elemző és brókerház vélte úgy abban az időben, hogy a vállalat belső készpénzpénzforgalomból és az állóeszköz-értékesítésből nem lesz képes előteremteni annyi készpénzt, hogy visszafizesse esedékessé váló kötelezettségeit. Az említett körülmények között a szokásos kereskedelmi feltételek mellett működő, nyereségmaximalizálásra törekvő bankok önként nem vennének részt ilyen hatalmas vissza nem fizetési kockázattal járó hitelek nyújtásában ([15]).

(19) Másodszor elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az ügyben arra vonatkozóan, hogy nyomást gyakoroltak a konzorciális hitel egyéb résztvevőire annak érdekében, hogy vegyenek részt a Hynix általános adósság-átütemezésében. Az ügy során bebizonyosodott például, hogy az egyik résztvevőt, a Kookmin Bankot arra kérték, közvetlenül hitelezzen a „bajba jutott vállalati hitelfelvevőknek". A Kookmin ezzel kapcsolatban az Amerikai Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsdefelügyeletének címzett nyilatkozatban a következőket állította:

„A koreai kormány támogatta, és elképzelhető, hogy politikája részeként továbbra is támogatni fogja a hitelfelvevők egyes csoportjai számára történő hitelezést. **A *kormány az eddigiek folyamán ezt általában úgy tette, hogy megkérte a bankokat, vegyenek részt a bajba jutott hitelfelvevőket (például a Hynixet) támogató szanálóprogramokban, valamint meghatározta, mely gazdasági ágazatokat kívánja ösztönözni, és alacsony kamattal járó hitelekhez juttatta azokat a bankokat és pénzintézeteket, melyek ezen ágazatok hitelfelvevőinek nyújtanak hitelt.*** A kormány ilyen módon ösztönözte az alacsony kamattal járó jelzáloghitelek biztosítását és a technológiai vállalatoknak történő hitelnyújtást. Arra számítunk, hogy a kormánypolitika alapján juttatott valamennyi hitel felülvizsgálatra kerül hitelfelülvizsgálati politikánknak megfelelően. ***Mindazonáltal előfordulhat, hogy valamely kormánypolitika hatására olyan ágazatoknak, illetve olyan formában nyújtunk hitelt, ahogyan azt a kormánypolitika hiányában nem tennénk."*** ([16])

Egyértelmű, hogy a Kookmin a Hynixre utal a „bajba jutott hitelfelvevőket" említve, mivel a bank 2001-es éves jelentése a Hynixet minősíti a legsúlyosabb pénzügyi nehézségekkel küzdő hitelfelvevőnek ([17]). Ezen túlmenően a Kookmin a KK által finanszírozott vállalatként a KK audit- és felügyeleti tanácsának ellenőrzése és

([11]) A vizsgálóbizottság jelentése, (7.69) bekezdés.
([12]) A vizsgálóbizottság jelentése, (7.186) bekezdés.
([13]) A vizsgálóbizottság jelentése, (7.184) bekezdés.
([14]) A vizsgálóbizottság jelentése (7.184) bekezdés. *Lásd* a 171. lábjegyzetet *is*, melyben a vizsgálóbizottság rámutat, hogy bár fontos más résztvevőket is megvizsgálni, ugyanakkor „hangsúlyozzuk, nem áll szándékunkban azt állítani, hogy ez feltétlenül az elemzés végpontját jelenti, meg kell ugyanis állapítani, hogy e piaci szereplők viselkedését eltorzította-e annyira a kormányzati beavatkozás, hogy azok többé nem szolgálhatnak viszonyítási alapul az állítólagos, torzulást eredményező kormányzati beavatkozás mértékének meghatározásához."
([15]) Végleges rendelet, (19) preambulumbekezdés.
([16]) *Kookmin Bank Prospectus, Offering of American Depositary Shares* (2002. június 18.) (67. melléklet a Micron Technology Italia ideiglenes rendeletre vonatkozó, 2003. május 14-i beterjesztéséhez) (kiemelések a szerzőtől).
([17]) Kookmin Bank, éves jelentés (2001), 58. oldal.

felügyelete alá tartozott, és mint ilyen, nyomás nehezedett rá, hogy megfeleljen a KK politikájának.

(20) A konzorciális hitel többi résztvevőjére szintén nyomást gyakorolt a KK abból a célból, hogy segítsenek a Hynixnek. Erre vonatkozóan a végleges rendelet (55) preambulumbekezdése bőséges információt tartalmaz azt illetően, hogy a KK milyen mértékben gyakorolt nyomást a Korea First Bankra (a továbbiakban: KFB) annak érdekében, hogy a bank folyamatos finanszírozást nyújtson a Hynixnek. 2000 novemberében egy magas szintű gazdasági miniszteri találkozón a KK lépéseket tett a „Hynix likviditási problémáinak enyhítése" érdekében, a KFB, KEB és KDB számára pedig megszüntette a törvényes hitelplafont. A vizsgálóbizottság nem vizsgálta a bizonyítékokat a KFB-vel kapcsolatban, mivel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a KFB részvétele elhanyagolható volt. Tekintettel azonban arra, hogy a vizsgálóbizottság megállapításai értelmében ugyanezek a KK által alkalmazott taktikák utasításnak minősültek a KEB vonatkozásában, valamint hogy a KK a KFB 49 %-ának tulajdonosa, ésszerű azt a következtetést levonni, miszerint a KK olyan helyzetben volt – és élt is e lehetőségével –, hogy befolyásolja a KFB-t annak konzorciális hitelnyújtásban való részvételre irányuló döntésében. A KDB közjogi testület. A vizsgálóbizottság megállapítása szerint a KEB a KK utasításai alapján járt el. E bankoknak a konzorciális hitelnyújtásban való részvétele ezért nem megbízható kereskedelmi viszonyítási alap. A konzorciális hitelnyújtásban részt vevő többi bankra hasonló nyomást gyakorolt a KK. A KK közvetlen nyomást gyakorolt mind a Shinhan, mind a KorAm bankra a konzorciális hitellel egy időben létrejött exporthitelrendszer kiterjesztését illetően. Ezek a bankok arra a következtetésre jutottak, hogy a Hynixszel kapcsolatban túl nagy kockázatnak vannak kitéve, így visszavonták korábbi döntésüket, miszerint növelik a Hynix számára rendelkezésre álló exporthitelplafont. Lépésüket a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálat egy tisztviselője „elképzelhetetlennek" minősítette ([18]). A KK a részvények 18,3 %-ának birtokában a Shinhan legnagyobb részvényese volt, így jelentős befolyást tudott gyakorolni a bankra. Egyértelmű, hogy a Shinhan nem kereskedelmi szempontok alapján járt el, mivel növelte a Hynixszel kapcsolatos hitelveszteségek fedezésére képzett céltartalékait, miközben tovább támogatta a vállalatot, és nem tudott felmutatni a támogatáshoz szükséges jogos hitelkockázat-elemzést A KK ismét megfeddte a KorAM Bankot, amikor a bank úgy döntött, nem hajlandó Hynix CB-ket vásárolni, mivel az pénzügyileg nem biztonságos. A bank azon döntésére válaszul, hogy nem vásárol a kötvényekből, a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálat egyik tisztviselője olyan hangnemben fejezte ki rosszallását a KorAm felé, mely távol áll egy olyan kormány stílusától, mely a hiteldöntések meghozatalában látszólag nem vesz részt. A tisztviselő kijelentette: „*Ha a KorAm nem tartja tiszteletben a megállapodást, azt nem fogjuk megbocsátani a banknak.*" ([19]) Kijelentette továbbá, hogy a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálat szigorú intézkedéseket fog elrendelni a bank ellen, például nem hagy jóvá új pénzügyi eszközöket és szigorúbb ellenőrzésnek veti alá a bankot ([20]). E fenyegetések hatására a KorAm visszakozott és visszavonta döntését ([21]), ezzel egyidejűleg pedig növelte a Hynixszel kapcsolatos hitelveszteségek fedezésére képzett céltartalékait, és nem tudott felmutatni a pénzügyi támogatáshoz szükséges jogos hitelkockázat-elemzést. A konzorciális hitelnyújtásban részt vevő többi bank, vagyis a Chohung Bank, a Woori Bank, a NACF, a Seoul Bank, a Kwangju Bank, a Peace Bank, a Kyongnam Bank és az Industrial Bank of Korea mind a KK tulajdonában van, így hiteldöntéseiket a KK politikája befolyásolja. A Housing and Commercial Bank, melyben a KK részesedése 20 %-os, az USA Értékpapír- és Tőzsdefelügyeletének (SEC) eskü alatt tett vallomásában beismerte, hogy kormányzati utasítás alapján hozott hiteldöntéseket ([22]). Végezetül annak ellenére, hogy a Pusan Bank nem volt a KK tulajdonában, a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálattól 1999-ben mégis azt az utasítást kapta, hogy bocsássa el vagy váltsa le ügyvezetőit, 2000. március végéig 86,2 millió USD-vel növelje befizetett tőkéjét ([23]), „csökkentse személyi állományát, fiókjai és szervezetei számát, és ezzel egyidejűleg szabaduljon meg gondokkal küszködő leányvállalataitól" ([24]), 2000-ben pedig a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálat a bank korábbi és akkori tisztviselőit hanyag kezelés miatt megbüntette ([25]). Tekinttel arra, hogy a KK ilyen szoros ellenőrzés alatt tartotta a Pusan Bankot, a bank azon döntése, hogy részt vesz a konzorciális hitelnyújtásban, nem tekinthető megbízható kereskedelmi viszonyítási alapnak.

(21) Harmadsorban nyilvánvalóan nem lenne helyénvaló a Citibank Seoult összehasonlítási alapnak választani a konzorciális hitelnyújtásban való részvétel kereskedelmi ésszerűségének megállapításához a végleges rendelet (130)–(133) preambulumbekezdésében ismertetett okok miatt. Először is, a Citibank Seoul nem működött együtt

([18]) „Banks Under Fire for Reducing Export Credit Ceilings for HEI" (A bankok kénytelenek csökkenteni a HEI számára rendelkezésre álló exporthitelplafont), Korea Herald, 2001. január 27.

([19]) „KorAm Reluctantly Continues Financial Support for Hynix" (A KorAm vonakodva folytatja a Hynix pénzügyi támogatását), Korea Times, 2001. június 21.

([20]) Uo.

([21]) Lásd „Koran Bks Complete Purchase of KRW1T Hynix Conn Bond," Dow Jones International News, 2001. június 20. („KorAm Bank's reversal of its board's decision comes after the Financial Supervisory Service warned of a possible sanction for KorAm for threatening to break the earlier rescue pact for Hynix.") (A KorAM bank érvényteleníti igazgatótanácsa határozatát azt követően, hogy a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálat lehetséges szankciót kilátásba helyezve óva intette a KorAm-ot, hogy megszegje a Hynix támogatását célzó korábbi megállapodást.)

([22]) Kookmin/H&CB Pospectus, 2001. szeptember 10. (A Micron Italia meghallgatást követően benyújtott állásfoglalása, 2003. február 14., 9. melléklet).

([23]) „Pusan, Kyongnam Banks Receive Conditional Approval from FSS" (A Pusan és a Kyongnam Bank feltételes jóváhagyást kap a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálattól), Korea Herald, 1999. január 18.

([24]) Uo.

([25]) „Officials of NFLC, Pusan Bank Punished for Mismanagement" (Az NFLC, Pusan Bank tisztviselőit hanyag kezelés miatt megbüntették), Korea Herald, 2000. április 29.

ebben a vizsgálatban, így a Bizottság kénytelen volt a Citibank Seoul részvételére vonatkozóan rendelkezésre álló tényekre hagyatkozni. Másodsorban, a rendelkezésre álló, a végleges rendelet (133) preambulumbekezdésében ismertetett bizonyíték azt mutatja, hogy a KK rendkívül szoros kapcsolatban áll a Citibankkal, mely megkérdőjelezi a Citibank pártatlanságát a Hynixnek nyújtott hitelügyletben. Harmadsorban, maga a Citibank volt a Hynix pénzügyi tanácsadója szerkezetátalakítási kérdésekben, így a Citibank feloldhatatlan ellentétbe került a Hynixnek folyósítandó új hitelügyletben való részvételt illetően ([26]). A Citibank nem finanszírozta a Hynixet azt megelőzően, hogy annak pénzügyi tanácsadójává nem vált. Negyedsorban, maga a vizsgálóbizottság is elismerte, hogy a Citibank nem tekinthető kiindulási alapnak annak megállapításához, hogy a Hynixnek nyújtott hitelek kereskedelmi megfontolásokon alapultak-e ([27]).

(22) Végezetül fontos megjegyezni, hogy a Hynix a hitelnyújtást követően szinte azonnal elmulasztotta a konzorciális hitel kamatainak kifizetését. Mint az a végleges rendelet (87) preambulumbekezdéséből kitűnik, a Hynix nem teljesítette a 2001 januárjában odaítélt konzorciális hitellel kapcsolatos adósságszolgálatát.

(23) Az előzőek alapján azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a konzorciális hitelnyújtás hét másik résztvevője közül egyik sem választható megfelelő viszonyítási alapnak a hitelnyújtás kereskedelmi ésszerűségének vizsgálatához vagy annak mérésére, hogy a Hynixnek mekkora előnye származott a KEB és a KDB által nyújtott hitelből.

(24) Ennek alapján a KEB és a KDB konzorciális hitelnyújtásban való részvétele továbbra is kiegyenlíthető támogatásnak tekinthető, mely előnyhöz juttatja a Hynixet. Mindazonáltal a végleges rendelet (37) preambulumbekezdésében foglaltakkal összhangban a kettős elszámolás elkerülése érdekében ezeket a támogatási összegeket a konzorciális hitel keretében nem egyenlítették ki, mivel a konzorciális hitel összegét a 2001. októberi intézkedések során vették figyelembe. Ennélfogva nem szükséges módosítani az ezen intézkedéssel kapcsolatos megállapításokat.

([26]) Ideiglenes rendelet, (87) preambulumbekezdés.

([27]) A vizsgálóbizottsági jelentés 185. lábjegyzete:
„Bár kétségkívül igaz, hogy a Citibank és leányvállalata, az SSB semmiképpen nincsenek kormányzati tulajdonban, véleményünk szerint az EK megfelelően bizonyította, hogy a kormánnyal fennálló szoros kapcsolatuk és a Citibanknak a Hynix pénzügyi tanácsadójaként betöltött sajátos szerepe szerkezetátalakítási kérdésekben a Citibankot különösen alkalmatlanná teszi arra, hogy megfelelő piaci viszonyítási alapnak legyen tekinthető annak vizsgálatakor, hogy a kormány pénzügyi hozzájárulása összhangban volt-e a rendes piaci feltételekkel vagy ellenkezőleg, előnyhöz juttatta-e a Hynixet. Ez különösen igaz akkor, ha figyelembe vesszük a Citibank nagyon alacsony – 2001 októberében 1,3 százalékos – részvételét a Hynixnek nyújtott kölcsönökben. (Előzetes megállapítás, (93) bekezdés)."

1.4. *Az előny mértékének kiszámítása*

(25) A vizsgálóbizottsági jelentés (7.215) bekezdése szerint az egyes pénzügyi hozzájárulások nyomán keletkezett előny nagyságának kiszámítása nem volt összhangban az SCM-megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, illetve 14. cikkével. A KK nem kérdőjelezte meg az alaprendeletnek vagy az iránymutatásnak ([28]) az előny nagyságának kiszámítására vonatkozó rendelkezéseit. Így a vizsgálóbizottsági jelentés csak azt vizsgálta, az EK hogyan alkalmazta ezeket a rendelkezéseket és számította ki az előny mértékét az ezen eljárás tárgyát képező intézkedések (a végleges rendelet) vonatkozásában.

(26) A vizsgálóbizottság úgy vélte, hogy az EK nem járt el összhangban az SCM-megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, valamint 14. cikkével, mivel abból indult ki, hogy az egyes pénzügyi hozzájárulások – melyek általában hitel, garancia vagy részvény formájában valósultak meg – nyomán keletkezett előny nagyságát úgy kell kiszámítani, mintha a pénzügyi hozzájárulások támogatások lettek volna, függetlenül azok feltételeitől. A vizsgálóbizottság úgy érvelt, hogy az előny nagyságának kiszámításakor azt az előnyt kell figyelembe venni, amiben a kedvezményezett részesül, nem pedig a hitelező költségeit. Úgy érvelt továbbá, elképzelhető, hogy a vizsgált esetben a Hynixnek nyújtott, hitel, garancia vagy részvény formájában megjelenő pénzeszközök kevesebb előnyhöz juttatták a Hynixet, mintha az támogatások formájában jutott volna a pénzeszközökhöz. A vizsgálóbizottság úgy vélte, hogy a pénzeszközök a Hynix mérlegében adósságként jelentek volna meg, vagy a Hynix-részvényesek részvényeinek felhígításához vezettek volna ([29]).

(27) A vizsgálóbizottság úgy vélte, hogy a WTO-jogszabályok értelmében ebben az ügyben az EK számára az a helyes kiindulási pont, ha alternatív összehasonlítási alapot keres az előny nagyságának kiszámításához. A vizsgálóbizottság jelentésének (7.213) bekezdésében konkrétan „olyan összehasonlítható kereskedelmi hitelre" hivatkozott, „melyhez a vállalat ténylegesen hozzájuthatna rendes piaci feltételek mellett" (az SCM-megállapodás 14. cikkének b) pontja), valamint „kormánygaranciától mentes összehasonlítható kereskedelmi hitelre" (az SCM-megállapodás 14. cikkének a) pontja). A vizsgálóbizottság példaként hozta fel az úgynevezett „junk bonds"-t („bóvlikötvényeket") vagy „vulture funds"-t („keselyűalapokat") ([30]).

([28]) Iránymutatás a támogatás összegének kiszámításához a kiegyenlítő vámokra vonatkozó vizsgálatokban (az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, C 394., 1998.12.17., 6. o.) (a továbbiakban: az iránymutatás).

([29]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.211) és (7.212) bekezdés.

([30]) A vizsgálóbizottsági jelentés 186. lábjegyzete.

(28) A vizsgálóbizottság megjegyezte, hogy adódhatnak olyan körülmények, amikor nem állnak rendelkezésre összehasonlítható viszonyítási alapok, továbbá hogy a vizsgálatot folytató hatóságnak jogában állt és áll meglehetősen szabadon eljárni annak érdekében, hogy ésszerű megoldást találjon a Hynix-előny nagyságának kiszámítására ([31]).

(29) A vizsgálóbizottság megállapításainak fényében a Bizottság – a szóban forgó intézkedés keretében biztosított minden egyes vonatkozó pénzügyi hozzájárulás esetében – újra megvizsgálta a rendelkezésére álló valamennyi lényeges tényt és bizonyítékot, figyelembe véve az érintett felek valamennyi beadványát, különös tekintettel a lehetséges alternatív össszehasonlítási alapokra, beelértve a „bóvlikötvényeket" vagy a „vulture funds"-t, és minden vonatkozó pénzügyi hozzájárulás esetében újból meghatározta a Hynix-előny nagyságát.

(30) A Bizottság a vizsgálóbizottsági jelentés által megerősített vagy a vizsgálóbizottság szerint az SCM-megállapodással nem összeegyeztethetetlen tartalmi vagy eljárási kérdéseket illetően nem végzett újbóli vizsgálatot vagy újbóli számításokat. Ez az alábbiakra, de nem kizárólag az alábbiakra vonatkozik: A Hynix pénzügyi helyzete vagy értéke, a DRAM-piac helyzete, pénzpiaci viszonyok és a rendelkezésre álló tények felhasználása. A Bizottság a vizsgálóbizottság megállapításainak tárgyát képező konkrét kérdésre korlátozta vizsgálatát, vagyis az alternatív összehasonlítási alapok meglétére.

(31) Az előny nagyságának újbóli megállapításakor a Bizottság az alaprendelet 6. cikkének megfelelően a számítások során a „kedvezményezettnek nyújtott előnyt" vette figyelembe, nem pedig a „kormány költségeit", ami összhangban van a vizsgálóbizottság érvelésével, a végleges rendelet megállapításaival és a Bizottság szokásos gyakorlatával ([32]). Ezzel összefüggésben a Bizottság megállapítja, hogy az uruguayi fordulót követően az SCM-megállapodás (14. cikk) egyik legfontosabb jellemzője annak megerősítése volt, hogy rendszerint a „kedvezményezettnek nyújtott előny" szempontjának kell érvényesülnie a „kormány költsége" szemponttal szemben. A Bizottság azt is megjegyzi, hogy az előbbi megoldás általában nagyobb támogatást eredményez, mint az utóbbi, mivel inkább kereskedelmi, mintsem kormányzati finanszírozási össszehasonlítást igényel. Következésképp, mutat rá a Bizottság, a „kormány költsége" megközelítés általánosságban várhatóan nem eredményez nagyobb támogatást, mint a „kedvezményezettnek nyújtott előny"– megközelítés.

(32) Ennélfogva, összhangban a vizsgálóbizottság érvelésével, a Bizottság a pénzügyi hozzájárulásokat a „kedvezményezett szempontjából" vizsgálta. A Bizottság ezt úgy valósította meg, hogy az ügyben rendelkezésére álló információkat tárgyilagosan megvizsgálta. A Bizottság vizsgálata arra nem terjedt ki, hogy a Hynix egyik-másik ügyvezetője annak idején milyen szubjektív megfontolásból járt el. Ehelyett inkább tárgyilagosan azt vizsgálta, hogy az adott időben a Hynixszel megegyező helyzetben lévő vállalat számára mekkora lett volna az előny mértéke. Az előny nagyságának a kedvezményezett szempontjából történő kiszámítása nem jelenti azt, hogy tárgyilagosról szubjektív vizsgálati alapra térnek át.

1.5. *A KEIC 600 millió USD összegű exporthitel-garanciája (a D/A hitelplafonjának megemelése)*

(33) A vizsgálóbizottság a következőképpen foglalta össze a KEIC-garanciára vonatkozó tényeket:

„7.85. A második intézkedés, melyről megállapítást nyert, hogy támogatásnak minősül, Korea hivatalos exporthitel-ügynöksége, a Korea Export Insurance Corporation (a továbbiakban: KEIC) garanciájának megnövelése. A KEIC exportbiztosítást és garanciát nyújt a tengerentúli ügyletekhez kapcsolódó kockázatok kezelésére. 2001 januárjában 14 Hynixnek hitelező bank a Hynixnek nyújtott D/A (elfogadvány ellenében kiadott okmányokkal támogatott hitel) exporthitel-konstrukció felső határát 600 millió USD-vel, azaz 800 millió USD-ről 1,4 milliárd USD-re növelte. A megemelt D/A plafonértékre vontkozóan a KEIC vállalta a rövid lejáratú exporthitelbiztosítást a Hynix és tengerentúli leányvállalatai közötti ügyletek esetében. Más szóval a Hynix azoktól a bankoktól kapja meg az exportügylettől várt bevétel kifizetését, amelyek a D/A dokumentumok birtokában vannak. A rendeltetési ország kapcsolt importőre ezt követően a D/A bemutatása ellenében közvetlenül a bankoknak fizeti ki az érintett áru ellenértékét. A Hynix hitelgarancia-díjat fizet a KEIC-nek, az érintett bankoknak pedig kamatot fizet a felvett D/A összegek után egészen addig, míg az importőr nem teljesíti a végleges kifizetést. A KEIC-biztosítás a bankoknak fizetendő azon összegekre terjed ki, melyek nem szedhetők be az exportőr vagy az importőr csődje miatt." ([33])

([31]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.213) bekezdés.

([32]) A vizsgálóbizottság a „pénzügyi hozzájárulást nyújtó" költségére hivatkozik, mely alatt a koreai kormány és az irányítása alatt álló magánbankok költségei értendők.

([33]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.85) bekezdés.

(34) A vizsgálóbizottság megállapította, hogy az EK arra az ésszerű és indokolt következtetésre jutott a rendelkezésére álló információk alapján, hogy a KEIC-garancia előnyhöz juttatta a Hynixet ([34]). Ezzel kapcsolatban a vizsgálóbizottság emlékeztetett arra, hogy maga a KEIC is vonakodott garanciát nyújtani a Hynix-adósságra és saját maga számára garanciát kért a KK-tól ([35]). Mindazonáltal ami az előny nagyságát illeti, a vizsgálóbizottsági jelentés szerint az EK-nak a WTO-jogszabályoknak megfelelően újra meg kell vizsgálnia a Hynix-előny kiszámításához szükséges alternatív összehasonlítási alapok meglétének kérdését ([36]).

(35) Ahogy azt a vizsgálóbizottság megállapította, kormánygarancia esetében az előny kérdését több szempontból is meg lehet vizsgálni ([37]).

(36) Az egyik ésszerű módszer, amelyet az ilyen intézkedés révén biztosított előny nagyságának megállapítása érdekében használni lehet, az, hogy a kormány által nyújtott garanciát összehasonlítják rendes piaci feltételek mellett igénybe vehető, hasonló garanciával ([38]).

(37) Egy másik ésszerű módszert ismertet az alaprendelet 6. cikkének b) pontja (mely lényegét tekintve az SCM-megállapodás 14. cikke b) pontjának felel meg) – ez a pont a kormányzati szerv által nyújtott hiteleket említi, valamint az alaprendelet 6. cikkének c) pontja (mely lényegét tekintve az SCM-megállapodás 14. cikke c) pontjának felel meg) – ebben a pontban a kormányzati szerv által nyújtott hitelgaranciákról esik szó ([39]). Ebben az esetben a „kormánygarancia mellett kapott hitel" a Hynix-csoport kintlevő adósságának mindenkori feltöltődő összege, mellyel a Hynix-csoport a különböző exportáló országokban működő kapcsolt importőrei útján a bankoknak tartozik a még kiegyenlítetlen azon exportügyletekből kifolyólag, melyek esetében azonban a bankok már megelőlegezték a pénzeszközöket a Hynixnek. A szóban forgó pénzügyi hozzájárulás az exporthitel-konstrukció hitelplafonjának 600 millió USD-vel történt megemelésével volt kapcsolatos. Magának a konstrukciónak azonban összesen 1,4 milliárd USD volt a felső határa.

(38) A Bizottság újra megvizsgálta az ügyhöz kapcsolódó terjedelmes információanyagot annak megállapításához, hogy rendelkezésre állnak-e olyan összehasonlítási alapok, melyek felhasználhatók az előny nagyságának kiszámításához. Először is a Bizottság megvizsgálta, kapott-e új hiteleket a Hynix akkor, amikor a hitelplafon 600 millió USD értékű emelését megadták. Az adatok alapján azonban nem került sor új, kereskedelmileg összehasonlítható hitelnyújtásra. Másodsorban a Bizottság hiteles bizonyítékokat keresett olyan összehasonlítható kereskedelmi garancia vagy olyan, „kormánygaranciától mentes összehasonlítható kereskedelmi hitel" költségére és feltételeire vonatkozóan, melyhez a Hynix vagy egy hozzá hasonló helyzetben lévő vállalat a kérdéses időben hozzájutott. Az összehasonlítható kereskedelmi hitel ideális esetben egy közel azonos nagyságú olyan hitel lenne, mely ugyanolyan vagy hasonló gazdasági tevékenységet végző ágazathoz kötődik, összehasonlítható tevékenységtípussal – például exporthitel-biztosítással – kapcsolatos, és amelyet körülbelül ugyanabban az időszakban vettek igénybe. Nem járhatna közvetlen vagy közvetett kormánygaranciával és a Hynixéhez hasonló pénzügyi helyzetben lévő vállalathoz kellene, hogy kötődjön.

(39) Ezen újbóli vizsgálatot követően a Bizottság megállapította, hogy a fenti kérdésekre vonatkozóan nem állnak rendelkezésére megbízható információk. Ami magát a Hynixet illeti, a Bizottság nem talált ilyen viszonyítási alapot. A Hynixnek nyújtott hiteleket általában vagy a KK vagy a KK által megbízott vagy utasított bankok nyújtották, továbbá a konzorciális hitel kamata sem lenne megfelelő viszonyítási alap a fenti (17)–(20) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt. A Citibank Seoultól származó hitel sem tekinthető megfelelő összehasonlítási alapnak a fenti (21) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt. A Citibank részvétele egyrészt nem volt kellőképpen jelentős, másrészt a többi hitelező és a KK részvétele befolyásolta tevékenységét, harmadrészt a KK-val hosszú ideje fennálló kapcsolatai miatt, valamint (az SSB-hez hasonlóan) a Hynix pénzügyi tanácsadójaként betöltött szerepéből következően hitelnyújtásban való részvétele torzult. Mindenesetre a Citibank nem működött együtt a vizsgálatban.

(40) A Hynix pénzügyi helyzetét tekintve nincsenek olyan, a Hynix helyzetének megfelelő viszonyítási alapok, melyek felhasználhatók lennének, továbbá nem állnak rendelkezésre a Hynixéhez hasonló pénzügyi helyzetben lévő vállalatoknak nyújtott hitelekre vonatkozó adatok. Ezen túlmenően a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy a Hynix nem rendes piaci feltételek mellett jutott hozzá – és nem is lett volna erre képes – a szóban forgó pénzeszközökhöz ([40]). A KEIC exporthitelgarancia-programja és a KDB kötvényprogramja 2001. folyamán végig érvényben voltak. Ezen időszak alatt a Hynix semmilyen szempontból nem volt hitelképes: a Hynix

([34]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.189)–(7.192) bekezdés.
([35]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.189) bekezdés.
([36]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.213) bekezdés.
([37]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.189) bekezdés.
([38]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.189) bekezdés.
([39]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.189) bekezdés.
([40]) Végleges rendelet, (87) és (101)–(112) preambulumbekezdés.

amúgy is katasztofális pénzügyi helyzete jelentősen romlott 2000-ben, amikor is a vállalat több mint 2 trillió KRW összegű nettó veszteséget könyvelt el. 2000 végén a Hynix teljes eladósodása elérte a 8 trillió KRW-t, a Hynix forgóeszközfedezeti mutatója pedig, mely azt méri, hogy egy vállalat forgóeszközei milyen mértékben fedezik folyó kötelezettségeit, 0,33 volt ([41]). A Hynix nettó haszonkulcsa az 1999. évi 2,08 %-ról mínusz 24,03 %-ra zuhant 2000-ben (amikor is a DRAM-ipar összességében jó teljesítményt nyújtott), 2001-ben pedig mínusz 93,83 %-ra ([42]). 2000 és 2001 során a Hynix nyilvánvalóan nem volt képes megfelelő pénzforgalmat realizálni már meglévő és új hitelei kiegyenlítéséhez.

(41) A piaci elemzők egyetértettek abban, hogy a Hynix nem volt hitelképes az említett időszakban. 2001 márciusában a Standard & Poor B-minősítést, 2001 augusztusában CCC+-t, 2001 októberében pedig „selective default" minősítést adott a Hynixnek. Az UBS Warburg 2001. januári elemzése szerint a Hynix „KDB-vel kötött hitel-újrafinanszírozási megállapodása csupán késlelteti az igazság óráját, de nem oldja meg a Hynix fő problémáját, vagyis azt, hogy nem nyereséges, és hogy a vállalat a belső készpénzforgalomból és az állóeszköz-értékesítésből nem képes előteremteni annyi készpénzt, hogy megfelelő ütemben visszafizesse adósságait." ([43]) Az UBS Warburg ezt követően megállapította, hogy aggodalomra ad okot a terméksokféleség hiánya a Hynixnél, továbbá hogy a Hynix döntően a DRAM-okra összpontosít, ami 2001 első felében hozzájárul majd „alapadatai romlásához" ([44]). 2001 februárjában a Deutsche Bank hasonló őszinteséggel jellemezte a pénzforgalom problémáját: „Megítélésünk szerint a (Hynix) legsúlyosabb gondja jelenleg a pénzforgalommal kapcsolatos probléma. Véleményünk szerint valószínűtlen, hogy a koreai kormány egyelőre hajlandó lenne lemondani a vállalatról… Úgy látjuk, hogy a Hynix pénzügyi válsága tovább nehezíti a vállalat talpra állását, mivel a DRAM-ágazat a félvezetők talán leginkább tőkeigényes területe, mely állandó jelleggel igényli a technológiai folyamatok korszerűsítését." ([45])

(42) 2001 februárjában a Korea Herald ([46]) egyik cikkében egy másik piaci szakértő a következőket jelentette ki: „Tekintettel a magas, a befektetőket elijesztő hitelkockázatra, nem gondolom, hogy a BBB+-nál alacsonyabb besorolású vállalati kötvényekbe szabad tőke fog áramlani." Ez a vélemény egybeesik a KEIC-garancia és a KDB-kötvényprogram korai időszakával. A cikk a továbbiakban kiemeli a befektetési besorolású kötvények és bóvlikötvények hozamai közötti különbséget, végül pedig arra a következtetésre jut, hogy „ez azt jelzi, hogy a befektetők továbbra is kerülik az alacsony besorolású vállalati kötvényeket, a lehető legnagyobb mértékben növelve ezáltal a magas besorolású kötvények és az úgynevezett bóvlikötvények közötti rést." Egy 2001. júniusi sajtójelentés megállapítása szerint „a befektetők az ázsiai hitelgörbét figyelik, de egyelőre hiányzik a bátorságuk, hogy szemügyre vegyék a legalacsonyabb befektetési fokozatú, BBB– befektetési besorolású vállalatokat. Csak az erős pénzforgalommal és adósságszolgálati képességgel, illetve jó és növekedési kilátásokkal rendelkező vállalatok tarthatnak számot érdeklődésükre." ([47]) Egy másik jelentés szerint, „különösen a tavalyi év második felében szinte lehetetlen volt a vállalatok számára saját hitelükön alapuló, bóvlikötvényeket kibocsátani; az ilyen kötvények piaca elsődlegesen kötvénnyel fedezett kötelezvényekből, hitellel fedezett kötelezvényekből és a kormány által kezdeményezett kötvény-újrafinanszírozási tervből állt." ([48])

(43) Így a Bizottság megerősíti eredeti megállapítását, miszerint a Hynix befektetési besorolása nem felelt meg annak a befektetési besorolásnak, amelyet a bóvlikötvények piacának befektetői szükségesnek ítélnek, továbbá hogy a VI során a vizsgálóbizottság által említett típusú tőkepiacokhoz nem fértek hozzá a Hynixhez hasonlóan rossz kilátásokkal rendelkező vállalatok. Ennek megfelelően a rendelkezésre álló információk alapján nem határozható meg megbízható összehasonlítási alap az ilyen piacok vonatkozásában.

(44) A Bizottság ezért azt az ésszerű és tárgyilagos következtetést vonhatná le, hogy erre az esetre vonatkozóan ténylegesen nem áll rendelkezésre alternatív kereskedelmi viszonyítási alap. Ennek megfelelően a Bizottság ebben az adott körülmények között úgy véli, hogy a Hynix előnyének nagysága nem haladhatta meg a kamatos kamattal, a helyreállás vagy helyreállási kísérlet költségeivel megnövelt hitel összértékét nemfizetés esetén. Mivel ez utóbbi járulékos költségekről szintén nincsenek megbízható információk, a Bizottság a hitel teljes összegére korlátozta a vizsgálatot. A Bizottság úgy véli, hogy e következtetést teljes mértékben alátámasztják a Hynix pénzügyi helyzetére és értékére, valamint a DRAM-ok piacán és a pénzpiacokon kialakult helyzetre vonatkozó (változatlan) megállapításai, továbbá úgy tartja, hogy e következtetés összhangban van az alaprendelettel és az iránymutatással.

([41]) Problémamentes vállalatok esetében a „célindex" 2,0 vagy ennél magasabb, az 1,0 alatti index pedig „rendkívül rossz pénzügyi helyzetben lévő vállalatra utal." Anthony Saunders szakértő jelentése, 12. o. A Bizottság megjegyzi, hogy bár a Hynix forgóeszköz-fedezeti mutatója 2001-ben 0,65-re emelkedett, ez a javulás csupán a 2001. októberi szerkezetátalakításnak tudható be, mely lehetővé tette, hogy a Hynix drasztikusan csökkentse hosszú lejáratú adósságának jelenlegi mértékét és ezzel együtt folyó kötelezettségeit. *Uo.*

([42]) Saunders-jelentés, 18. o.

([43]) „Korea Daily Comment: Hyundai Electronics," UBS Warburg, 2001. január 4., 2. o. (A Micron Italia meghallgatást követően benyújtott állásfoglalása, 2003. február 14., 64. melléklet).

([44]) „Hyundai Electronics," UBS Warburg, 2001. január 8., 7. o. (A Micron Italia meghallgatást követően benyújtott állásfoglalása, 2003. február 14., 19. melléklet).

([45]) „Hyundai Electronics Inc. Digging a Deeper Hole," Deutsche Bank, 2001. február 23., 8. o. (A Micron Italia meghallgatást követően benyújtott állásfoglalása, 2003. február 14., 66. melléklet).

([46]) Korea Herald, 2001. február 15.

([47]) Reuters News, 2001. június 21.

([48]) Korea Herald, 2001. június 13.

(45) Mindazonáltal a WTO-vizsgálóbizottság érvelésére tekintettel a Bizottság kivételesen és csak ezen okból azt is megvizsgálta, hogy még ha nincs is vonatkozó összehasonlítási alap, van-e valami, ami – az ügy sajátos figyelembevételét célzó esetleges kiigazításokat követően – helyettesíthetné az összehasonlítási alapot. Ez a helyettesítő alapulhatna például kockázati prémiummal megnövelt kereskedelmi kamaton, mely tartalmazza az összehasonlítható kockázattal rendelkező vállalatok nemfizetési valószínűségének arányait. Az ilyen számítás figyelembe venné a hitel futamidejét, az egy hitelképes vállalat által fizetendő, viszonyítási alapnak tekinthető kamatokat, továbbá egy nem hitelképes és egy hitelképes vállalat meghatározott időszakon belüli nemfizetésének valószínűségét. Ez a megközelítés abból az általános feltevésből indul ki, hogy ha a hitelező olyan vállalat számára nyújt hitelt, melyet nem tekintenek hitelképesnek, akkor nagyobb annak valószínűsége, hogy a hitelfelvevő nem lesz képes a hitel visszafizetésére. Mivel nagyobb a nemfizetés valószínűsége, a hitelező magasabb és e valószínűséggel arányos kamatlábat állapít meg. Ez lényegében azt vonja maga után, hogy a nem hitelképes vállalatok esetében a hitelképes hitelfelvevők számára elérhető kamatlábat veszik alapul, melyet azonban „kockázati prémiummal" növelnek meg, hogy számoljanak azzal a magasabb kockázattal, amelyet a nem hitelképes vállalatok számára történő hitelnyújtás jelent.

(46) Annak érdekében, hogy a vizsgálóbizottsági jelentésben foglaltakat a szóban forgó ügyben végrehajtsa, a Bizottság a következő képletet használta egy nem hitelképes vállalat esetében viszonyítási alapul szolgáló kamatláb kiszámításához:

$$ib = [(1-qn)(1+if)\ n/(1-pn)]1/n-1$$

ahol:

n = a hitel futamideje

ib = egy nem hitelképes hitelfelvevő esetében viszonyítási alapul szolgáló kamatláb

if = egy hitelképes vállalat által fizetendő hosszú távú kamatláb

pn = nem hitelképes vállalat nemfizetésének valószínűsége „n" éven belül

pn = hitelképes vállalat nemfizetésének valószínűsége „n" éven belül

(47) A jelentésben foglaltak végrehajtása céljából a Bizottság a hitelképes vállalatok kamatlábai vagy az USD-hitelekre vonatkozó „kereskedelmi" kamatlábak esetében a 2001-re érvényes átlagos USD-hitelkamatot vette alapul, mely az IMF Nemzetközi Pénzügyi Statisztikai Szolgálata szerint 6,922 % volt. Bár a garancia révén a Hynixnek nyújtott hitel rövid lejáratra szólt, a vizsgált intézkedés, vagyis maga a garancia gördülőhitel (roll-over) volt. A Bizottság a Moody's Investor Service adatait használta a hitelképes és nem hitelképes vállalatok nemfizetési valószínűsége arányának megállapításához. A nem hitelképes vállalatok esetében a Bizottság a késedelmi kamatlábat a Caa-tól C-ig terjedő hitelbesorolású vállalatokra vonatkozó nemfizetési valószínűséghez igazította a vonatkozó intézkedés időtartama alatt (ez a KEIC-garancia esetében egy év). Hasonlóképpen a Bizottság a hitelképes vállalatok esetében a nemfizetés valószínűségének azt az arányát vette figyelembe a kérdéses intézkedés időtartama alatt, melyet a befektetési besorolású vállalatokra vonatkozó kumulált alapok alapján számított ki. A nem hitelképes vállalatok esetében 2001-ben az egy évre megállapított nemfizetési valószínűség aránya 34,34 % volt a Moody's szerint. A hitelképes vállalatok esetében 2001-ben az egy évre megállapított nemfizetési valószínűség aránya 0,13 % volt. Ez 62,70 %-os összkamatlábat eredményezett. Ezzel szemben a Hynix által fizetendő kamatláb a kérdéses USD-hitelek esetében 8,33 % volt, így a teljes kamatkülönbség elérte az 54,37 %-ot.

(48) A Bizottság emlékeztet arra, hogy ha megállapítást nyer, hogy az előny megegyezik a pénzügyi hozzájárulás (ebben az esetben a hitel vagy a hitelgarancia) teljes összegével, akkor a Bizottság ezt rendszerint „egyszeri" támogatásnak minősíti és olyan időszakra vonatkoztatja, mely az érintett gazdasági ágazatban a tárgyi eszközök rendes értékcsökkenésének megfelel. A Bizottság lineáris felosztást alkalmaz és nem növeli az előny teljes nagyságát a „pénz időértéke" módszert követve, csupán hozzáadja a kamatot az egyes évekhez rendelt összegekhez. A szóban forgó esetben a felosztási időszak öt év volt, és a fenti (44) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a hitel teljes összegéhez nem adódtak hozzá járulékos költségek, ami azt jelenti, hogy a pénzügyi hozzájárulás 20 %-át rendelték hozzá a felosztási időszakot alkotó egyes évekhez.

(49) Ha a Bizottság kamatláb-összehasonlítást végzett volna a fenti (45)–(47) preambulumbekezdésben ismertetettek szerint, akkor az előnyt (vagyis a viszonyítási alap és a tényleges kamatláb különbségét) ismétlődő támogatásnak minősítette volna. Az egyes évekre lebontott támogatás összege a hitel tényleges összegével megszorzott kamatlábkülönbség lett volna. Ennélfogva a kamatlábkülönbség nagyságától, a hitel futamidejétől és a hitelfeltételektől, valamint az értékcsökkenés időtartamától függően a kamatláb-összehasonlítás mószerével megállapított éves előny nagyobb és kisebb is lehet annál, mint amit a Bizottság eredeti módszerének alkalmazása eredményez.

(50) A szóban forgó esetben a Bizottság eredeti eljárása azt eredményezné, hogy a Bizottság az éves támogatás nagyságát a pénzügyi hozzájárulás 20 %-ában határozza meg. A pontos hitelfeltételektől függően – vagyis hogy a kedvezményezett évente a kamatot és a tőkét is visszafizeti-e vagy csak a kamatot – ez az összeg legalább 20 %, de legfeljebb 35 % éves kamatlábkülönbség mellett érhető el. A tényleges kamatlábkülönbség ebben a kérdéses esetben 54,37 %. Ez azt jelenti, hogy az ismertetett módszer merev alkalmazása jelentősen megnövelné a forgalom alapján felosztott kiegyenlíthető támogatás mértékét, vagyis a Bizottság által eredetileg számított 5,1 % helyett 12,8 %-os kiegyenlíthető támogatást eredményezne.

(51) Következésképp a Bizottság eredeti módszerét tartotta és tartja jelenleg is ésszerűnek ebben az ügyben. Valójában a Bizottság csak szélsőséges esetekben határozza meg úgy az előny nagyságát, mint a hitel teljes összegét (vagyis olyan esetekben, amikor nincs reális esély a visszafizetésre), és ilyen helyzetekben a viszonyítási alapul szolgáló kamatláb általában rendkívül magas. Így a kamatlábkülönbség alapján megállapított előny gyakran nagyobb, mint amilyet a nominális hitelösszeg egyszerű éves lebontása eredményezne. Erre való tekintettel a Bizottság a két lehetőség közül a konzervatívabb megoldást választotta, hogy biztos lehessen abban, nem állapít meg túl magas támogatási összeget. A Bizottság a nominális hitelösszeget fogja az előny maximális nagyságának kiszámítása során alapnak tekinteni.

(52) A fentiek alapján a KEIC-garancia keretében nyújtott előny nagyságának értéke az exportforgalom 5,1 %-a volt.

1.6. *A KDB kötvényprogramja*

(53) A vizsgálóbizottság a következőképpen foglalta össze a KDB kötvényprogramjára vonatkozó tényeket:

„7.88 A harmadik olyan program, mely a megállapítások értelmében Korea által biztosított támogatásnak minősült, a KDB kötvényprogramja volt, mely 2001. január 4-én nyílt meg a Hynix számára. Ezt a lényegében egy évig (2001) tartó programot a kormány a koreai pénzügyistabilitás-hiányra válaszul hozta létre, melyet az okozott, hogy a néhány vállalat (köztük a Hynix) által nagy mennyiségben kibocsátott kötvények egyszerre váltak esedékessé. E program keretében az esedékes adósságokat átütemezték, és a befektetők számára átalakították. A programban részt vevő vállalatok esedékes vállalati kötvényeik 20 %-át fizették vissza saját erőből, a fennmaradó 80 %-ot pedig a KDB vállalta át. Ez alkotta a program első szakaszát. Ezt követően a KDB által eredetileg átvállalt 80 %-ból a kötvények 20 %-át eladták a vállalat hitelező bankjainak a vállalattal szembeni követeléseik arányában; további 70 %-ot átalakítottak a befektetőknek történő eladás céljából a koreai hitelgarancia-alap (KCGF) által garantált, kötvénnyel fedezett kötelezvények (CBO-k) és/vagy hitellel fedezett kötelezvények (CLO-k) formájában; (*) a fennmaradó 10 %-ot pedig a KDB saját magának tartotta meg. A részt vevő vállalatoknak a CBO-k legalább 3 %-át, a CLO-knak (**) pedig 5 %-át kellett visszavásárolniuk.

7.89 Megjegyezzük, hogy a vállalatok programba történő felvétele a fő hitelező bank javaslatára történt, amihez szükség volt továbbá a Creditors Financial Institutions Council (hitelező pénzintézetek tanácsa, CFIC) jóváhagyására is, melynek alapjául a vállalat pénzügyi jövőjére vonatkozó vizsgálat szolgált. A CFIC a KCGF, a KDB és 17 egyéb hitelező bank képviselőiből állt (***). A CFIC végül a programban való részvétel mellett döntött. Ha a vállalat számára nyújtott hitelek 75 %-kát biztosító bankok hozzájárultak ahhoz, hogy a vállalat részt vegyen a programban, akkor a CFIC ezt egyhangú döntésnek tekintette. Ahhoz, hogy részt vehessenek a programban, a vállalatoknak képesnek kellett lenniük a következőkre: lejáró kötvényeik 20 %-ának visszafizetése; üzleti műveleteik normalizálása egy, a fizetőképesség helyreállítását célzó terv segítségével; BB-nél magasabb, de A-nál alacsonyabb hitelbesorolás megszerzése, a hitelező bankjaik által kért, a többségi részvénytulajdont érintő változtatások elfogadása vagy vezetőségcsere fizetésképtelenség esetén. A Hynixet BBB– hitelbesorolással 2001. január 4-én vették fel a programba. Összesen hat vállalat számára engedélyezték a programban való részvételt, melyből négy – köztük a Hynix– a Hyundai-csoporthoz tartozott (****). Az EK megállapította, hogy a KDB e program keretében megvalósított kötvényvásárlása a kormány pénzügyi hozzájárulásának minősül, mely előnyhöz juttatta a Hynixet.

(*) A CBO-k és a CLO-k eszközfedezetű értékpapírok, melyeket befektetési trösztöknek értékesítenek.

(**) Előzetes megállapítás, (47)–(48) bekezdés. 47-48.

(***) *Ua.*, (49) bekezdés.

(****) *Ua.*, (49)–(52) bekezdés. Az EK megállapítja, hogy a program költségvetése 6,2 trillió KRW volt, melyből 2,9 trilló KRW-t a Hynix számára különítettek el; a tényleges kiadások elérték a 2,9 trillió KRW-t, melyből 1,2 trillió KRW-t (azaz 41 %-ot) a Hynix, 38 %-ot pedig a Hyundai-csoporthoz tartozó másik három vállalat kapott.” ([49]).

(54) A vizsgálóbizottság úgy ítélte, hogy az EK a rendelkezésére álló információk alapján ésszerű és indokolt következtetésre jutott, amikor megállapította, hogy a KDB kötvényprogramja előnyhöz juttatta a Hynixet. Ezzel

([49]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.88) és (7.89) bekezdés.

kapcsolatban emlékeztetett arra, hogy a KDB kötvényprogramját maga a KK hozta létre, amiért gyakorlatilag kezességet is vállalt ([50]). Mindazonáltal, ami az előny nagyságát illeti, a vizsgálóbizottsági jelentés szerint a Bizottságnak a WTO-jogszabályoknak megfelelően újra meg kell vizsgálnia az alternatív összehasonlítási alapok meglétének kérdését.

(55) Ahogy azt a vizsgálóbizottság megállapította, hogy az előny kérdését – legalábbis kormánygarancia esetében – több szempontból is lehet vizsgálni ([51]), és az SCM-megállapodás 14. cikkében szereplő iránymutatás alkalmazása során a vizsgálatot folytató hatóság meglehetősen szabadon járhat el ([52]). A KDB kötvényprogramja például annyiban garanciajellegű, hogy az intézkedés egészét a KK vagy a KK egy közjogi testülete hozta létre, szponzorálta és vállalt érte gyakorlatilag kezességet. Így az egyik ésszerű módszer, amelyet az ilyen intézkedés révén biztosított előny nagyságának megállapítása érdekében használni lehet, az, hogy a kormány által nyújtott garanciát összehasonlítják rendes piaci feltételek mellett igénybe vehető hasonló garanciával. A KDB kötvényprogramját meg lehet vizsgálni az alaprendelet 6. cikkének b) pontja alapján is (mely lényegét tekintve az SCM-megállapodás 14. cikke b) pontjának felel meg) – ez a pont a kormányzati szerv által nyújtott hiteleket említi, valamint az alaprendelet 6. cikkének c) pontja alapján (mely lényegét tekintve az SCM-megállapodás 14. cikke c) pontjának felel meg) – ebben a pontban a kormányzati szerv által nyújtott hitelgaranciákról esik szó.

(56) A Bizottság újra megvizsgálta a meglévő információkat annak megállapításához, hogy rendelkezésre állnak-e olyan összehasonlítási alapok, melyek felhasználhatók az előny nagyságának kiszámításához. A Bizottság hiteles bizonyítékokat keresett olyan összehasonlítható kormánygaranciára, „összehasonlítható kereskedelmi hitelre" vagy „kormánygaranciától mentes összehasonlítható kereskedelmi hitelre" vonatkozóan, melyhez a Hynix vagy egy hozzá hasonló helyzetben lévő vállalat abban az időben hozzájutott. Az összehasonlítható kereskedelmi hitel ideális esetben egy közel azonos nagyságú olyan hitel lenne, mely ugyanolyan vagy hasonló gazdasági tevékenységet végző ágazathoz kötődik, összehasonlítható tevékenységtípussal kapcsolatos, és amelyet körülbelül ugyanabban az időszakban vettek igénybe. Nem járhatna közvetlen vagy közvetett kormánygaranciával, és a Hynixével összehasonlítható pénzügyi helyzetben lévő vállalathoz kellene, hogy kötődjön.

(57) Ezen újbóli vizsgálat lefolytatását követően a Bizottság megállapította, hogy ebben az ügyben nem áll rendelkezésre olyan kereskedelmi viszonyítási alap, mely eleget tenne a fenti követelményeknek. Maga a Hynix nem adott el vállalati kötvényeket kereskedelmi piaci feltételek mellett azalatt, amíg részt vett a KDB kötvényprogramjában. Valójában a KDB kötvényprogramjában való részvétel egyik küszöbfeltétele az volt, hogy a kérdéses vállalat nem juthatott hitelhez, illetve nem értékesíthetett kötvényeket a rendes kereskedelmi piacon. Ezen túlmenően a végleges rendelet (53) preambulumbekezdésében leírtaknak megfelelően a Hynix nem nyújtott be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a kérdéses időszakban külföldi hitelpiacokra akart volna bejutni. Ezenkívül az a tény, hogy a hitelbesorolással foglalkozó nemzetközi ügynökség, a Standard and Poor's visszaminősítette a Hynix besorolását a spekulatív „B–"-fokozatra, valószínűtlenné teszi, hogy a Hynix képes lett volna bejutni külföldi kötvény- vagy hitelpiacokra, még ha meg is próbálkozott volna ezzel. Maga a koreai kormány is rámutatott 2001 januárjában, hogy a Hynix „technikailag fizetésképtelen" ([53]).

(58) Ezen túlmenően más hitelek, melyeket a Hynix akkor kapott, amikor a KDB átütemezte a Hynix esedékes kötvénytartozásait, nem szolgálhatnak alapul annak vizsgálatához, hogy a Hynix előnyhöz jutott-e. A fenti (17)–(22) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt a konzorciális hitel keretében nyújtott hitelek nem tekinthetők megfelelő összehasonlítási alapnak. A konzorciális hitel keretében történő hitelnyújtást annyira eltorzította a kormány beavatkozása, hogy az nem tekinthető ésszerű kereskedelmi viszonyítási alapnak, melynek segítségével megállapítható lenne, hogy a vállalat előnyhöz jutott-e, illetve amellyel mérhető lenne az adott előny nagysága. Ezzel összefüggésben a Bizottság emlékeztet arra, hogy maga a konzorciális hitel azáltal vált lehetővé, hogy a KK megszüntette a hitel felső határát a hitel három fő résztvevője számára. Nem világos, hogy e három bank részvétele nélkül is létrejött volna-e a konzorciális hitel, mivel az jelentősen aluljegyzett lett volna ([54]).

([50]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.194)–(7.199) bekezdés.
([51]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.189) bekezdés.
([52]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.213) bekezdés.
([53]) Lásd „Direct Intervention by the Government in Supporting Hynix," Korea Economic Daily, 2001. augusztus 28. (a cikk arról számol be, hogyan értesült a koreai parlament a koreai gazdasági miniszter és a KEIC közötti azon levélváltásról, melynek során a gazdasági miniszter utasította a KEIC-et, hogy nyújtson támogatást a Hynixnek) (A Micron Italia állásfoglalása az ideiglenes rendeletről, 2003. május 14., 1. melléklet ).
([54]) A végleges rendelet (53) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a Hynix eredetileg 1 trillió won összegű konzorciális hitelért folyamodott, de csak 800 milliárdot kapott. Ha a 800 milliárdos teljes összeghez 300 milliárddal hozzájáruló három bank a KK különleges engedélye hiányában nem tudott volna részt venni az ügyletben, kérdéses, hogy a többi bank biztosította volna-e a hitelt.

(59) Ezenkívül a 2001. májusi szerkezetátalakítási program keretében magánszervezetek által vásárolt átváltoztatható kötvények nem tekinthetők viszonyítási alapnak, mivel – ha nem is volt elegendő bizonyíték arra vonatkozóan, hogy megbízás vagy utasítás történt –, a vásárlás olyan szintű kormányzati beavatkozást jelez, amelynek fényében a magánhitelezők részvétele nem szolgálhat alapul a CB-vásárlás kereskedelmi ésszerűségének megállapításában: maguk a hitelező bankok is elismerték a 2001. május 7-i CFIC-állásfoglalásban, hogy a Hynix képtelen kiegyenlíteni tartozásait 2001 májusában ([55]). A KK nyilvánvalóan fontos szerepet játszott a folyamatban azáltal, hogy az átváltoztatható kötvények 2001. májusi kibocsátásának végrehajtását felügyelte – olyannyira, hogy biztosította, hogy a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálat egy vezető tisztviselője részt vegyen a hitelezők tanácsának 2001. márciusi ülésén ([56]). Ezen túlmenően olyan hitel szolgálhatna viszonyítási alapként felhasználható, összehasonlítható kereskedelmi hitelként, amely körülbelül ugyanarra az időszakra vonatkozik; az átváltoztatható kötvényeket öt hónappal a KDB kötvényprogramját követően bocsátották ki, ekkorra pedig mind a Hynix pénzügyi helyzete, mind a DRAM-piac helyzete jelentősen megváltozott.

(60) A fentiekben már említettek szerint ([57]) egyéb összehasonlítható kereskedelmi viszonyítási alap nem állt rendelkezésre a piacon. Ellenkezőleg, a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy a Hynix rendes piaci feltételek mellett nem juthatott volna hozzá a szóban forgó pénzeszközökhöz.

(61) A Bizottságnak ezért módjában állna azt az ésszerű és tárgyilagos következtetést levonni, hogy erre az esetre vonatkozóan ténylegesen nem áll rendelkezésre alternatív kereskedelmi viszonyítási alap. Ennek megfelelően a Bizottság úgy véli, hogy az adott körülmények között a Hynix előnyének mértéke nem haladhatta meg a KDB kötvényprogram eredményeként a Hynixnek juttatott, kamatos kamattal, valamint a helyreállás vagy a megkísérelt helyreállás költségeivel megnövelt pénzeszközök összértékét nemfizetés esetén. Mivel pedig ez utóbbi járulékos költségekről nincsenek megbízható információk, a Bizottság a pénzeszközök teljes összegére korlátozta a vizsgálatot. A Bizottság úgy véli, hogy e következtetést teljes mértékben alátámasztják a Hynix pénzügyi helyzetére és értékére, valamint a DRAM-ok piacán és a pénzpiacokon kialakult helyzetre vonatkozó (változatlan) megállapításai, továbbá úgy tartja, hogy e következtetés összhangban van az alaprendelettel és az iránymutatással.

(62) Mindazonáltal a WTO-vizsgálóbizottság érvelésére tekintettel a Bizottság azt is megvizsgálta, hogy még ha nincs is vonatkozó kereskedelmi viszonyítási alap, van-e valami, ami – az ügy sajátos körülményeinek figyelembevételét célzó esetleges kiigazításokat követően – helyettesíthetné az összehasonlítási alapot. Ezt a helyettesítő összehasonlítási alapot („proxy benchmark") például a fenti (45) és (46) preambulumbekezdésben a KEIC-garancia kapcsán már ismertetett módon lehetne kiszámítani.

(63) E számítás céljából és a KK javaslata alapján a Bizottság a KRW-hitelek esetében a hitelképes vállalatokra vonatkozó kamatláb céljára az IMF által a rövid lejáratú KRW-hitelek esetében megállapított nemzetközi pénzügyi statisztikai kamatlábat használta, ami 7,7 % volt. A hitelképes és nem hitelképes vállalatokra vonatkozó nemfizetési valószínűség arányának alapjául a kérdéses intézkedés időtartama vonatkozásában a Moody's Investor Services kamatlábai szolgáltak (0,13 %, illetve 34,37 %). Ez 63,89 %-os összkamatlábat eredményezett. Ezzel szemben a Hynix által fizetendő átlagos kamatláb a szóban forgó KDB-kötvények esetében 12,7 % volt, így a teljes kamatlábkülönbség elérte az 51,19 %-ot.

(64) Ha a pénzügyi hozzájárulást ismétlődő támogatásnak tekintjük, nem pedig egyszeri, időben felosztott támogatásnak, és ezt a módszert alkalmazzuk a szóban forgó pénzügyi hozzájárulásból származó előny mértékének kiszámításához, akkor az 626,9 milliárd KRW össszegű előnyt eredményezne, vagyis a forgalom alapján felosztott kiegyenlíthető támogatás mértékét a Bizottság által eredetileg számított, 4,9 %-ról 11,8 %-ra növelné. Következésképpen a Bizottság eredeti megközelítését tartotta és tartja jelenleg is a legésszerűbbnek ebben az ügyben, mivel a kamatlábkülönbség sokkal nagyobb előnyt eredményezne, mint a nominális hitelössszeg egyszerű időbeli bontása. Erre való tekintettel a Bizottság a két lehetőség közül a konzervatívabb megoldást választotta, hogy biztos lehessen abban, nem állapít meg túl magas támogatási összeget. A Bizottság a nominális hitelösszeget fogja az előny maximális mértékének kiszámítása során alapnak tekinteni.

(65) Ha a KDB kötvényprogram eredményeként a Hynix számára juttatott pénzeszközök nagyságát az előny maximális mértékének tekintjük, akkor a Bizottság szerint a Hynixnek a szóban forgó pénzügyi hozzájárulás keretében nyújtott előny a forgalom értékének arányában kifejezve 4,9 % volt.

1.7. *A 2001. októberi szanálási csomag, mely adósság-részvény swap ügyletből, az adósságok második átütemezéséből és egy 658 milliárd KRW összegű új hitel folyósításából állt*

(66) A vizsgálóbizottság a következőképpen foglalta össze a 2001. októberi szerkezetátalakítási programmal kapcsolatos tényeket:

„7.111. A 2001. októberi szerkezetátalakítási program az ötödik és egyben utolsó támogatásnak tekintett program volt. 2001. október 4-én a

([55]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.104) bekezdés.
([56]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.97) bekezdés.
([57]) (17)–(22), (56) és (57) preambulumbekezdés.

vállalatok szerkezetátalakítását támogató törvény (Corporate Restructuring Promotion Act, a továbbiakban: CRPA) rendelkezéseivel összhangban létrehozták a Hynix számára a második CFIC-t. A CRPA 2001 augusztusában lépett életbe. Célja a vállalatok szerkezetátalakításának elősegítése volt, mely korábban a hitelező bankok és az érintett vállalatok közötti megállapodásokon alapult. A CFIC 110 pénzintézetből állt, köztük 17 bankból és 15 befektetési társaságból. A CFIC határozatait 75 %-os többséggel hozta. A szavazatok olyan arányban oszlottak meg az egyes pénzintézetek között, amilyen arányban azok a Hynixnek nyújtott teljes hitelben részt vállaltak. Azokat a pénzintézeteket, melyek ellenszavazati jogaikkal (dissenter's rights) élve nem fogadják el a CFIC valamely állásfoglalását, örökre kizárják a CFIC-ből. A CFIC 2001. október 31-i második ülésén a Hynix vonatkozásában „második szerkezetátalakítási csomagot" fogadott el. A következő intézkedéseket javasolták:

a) 1 trillió KRW összegű új hitel nyújtása a Hynixnek 7 %-os kamatláb mellett;

b) adósság-részvény swap ügylet részvényekké változtatható kötvények révén;

c) a meglévő hitelek lejáratának meghosszabbítása 2004. december 31-ig, a lejáró vállalati kötvények átalakítása hároméves lejáratú vállalati kötvényekké, melyek esetében a kamatláb 6,5 %, valamint a fennmaradó, koreai pénznemben nyújtott hitelek kamatlábának 6 %-ra történő kiigazítása.

7.112. A CFIC három lehetőséget vázolt a pénzintézeteknek az október 31-i ülésen. Az első lehetőség az volt, hogy fogadják el a javaslatokat, azaz biztosítsanak új hitelt, és vegyenek részt az adósság-részvény swap ügyletben (1. lehetőség). A második lehetőség értelmében azokat a bankokat, melyek nem akartak részt venni az új hitelben, kötelezték, hogy hiteleik 28,5 %-át cseréljék be részvényre, és a Hynix adósságainak fennmaradó részét engedjék el (2. lehetőség). A harmadik lehetőség értelmében a CFIC úgy döntött továbbá, hogy azon bankok hiteleit, melyek ellenezték az intézkedéseket és ellenszavazati jogukkal éltek, vissza kell vásárolni azon a felszámolási értéken, amelyet az Arthur Andersen megállapít; ez a cég készített a kérdéses időben a Hynix pénzügyi helyzetéről tanulmányt (3. lehetőség).

7.113. Mindazonáltal csak hat bank döntött amellett, hogy új hitelt nyújt, melynek összege a tervezett 1 trillió KRW helyett 658 milliárd KRW-t tett ki. Ezek a bankok hiteleik jelentős részét részvényre cserélték. Ezek az első lehetőséget választó bankok a következők voltak: KEB, Woori Bank, Chohung Bank, KDB, NACF és Citibank (*). Nyolc bank úgy döntött, nem vesz részt az új hitelek nyújtásában, így ezek hiteleik közel egyharmadát cserélték részvényre, a fennmaradó részt pedig leírták veszteségként. A többi bank ellenezte a szerkezetátalakítást, és azt a lehetőséget választották, hogy megkapják hiteleik felszámolási értékét; a fennmaradó hitelt veszteségként kellett leírniuk. Az első lehetőséget választó bankok által nyújtott hitelek futamidejét meghosszabbították, kamatlábait pedig a fentiekben leírtak szerint csökkentették (**). Az EK véleménye szerint az első lehetőséget választó hat bank részvétele a 2001. októberi szerkezetátalakítási programban a kormány pénzügyi hozzájárulását jelentette, mely előnyhöz juttatta a Hynixet. A számítások szerint e 2001. októberi szerkezetátalakítási program keretében nyújtott támogatás mértéke 19,4 % volt.

(*) Előzetes megállapítás, (77) bekezdés. A KDB nem vett részt a 658 milliárd KRW összegű új hitel nyújtásában.
(**) *Ua.*, (69)–(71) bekezdés."

(67) A vizsgálóbizottság úgy ítélte, hogy az EK a rendelkezésére álló információk alapján ésszerű és indokolt következtetésre jutott, amikor megállapította, hogy a 2001. októberi szerkezetátalakítási program előnyhöz juttatta a Hynixet ([58]). Mindazonáltal ami az előny mértékét illeti, a vizsgálóbizottsági jelentés szerint az EK-nak a WTO-jogszabályoknak megfelelően újra meg kell vizsgálnia az alternatív viszonyítási alapok meglétének kérdését.

i. Az adósság-részvény swap ügylet

(68) Ahogy arra a vizsgálóbizottság rámutat, a kormány által rendelkezésre bocsátott részvénytőke esetében az előny kérdésének vizsgálata, valamint az SCM-megállapodás 14. cikkében ismertetett iránymutatás alkalmazása során a vizsgálatot folytató hatóság meglehetősen szabadon járhat el ([59]). A Bizottság úgy véli, hogy a 2001. októberi szerkezetátalakítási program keretében megvalósított adósság-részvény swap ügyletet az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének figyelembevételével lehet megvizsgálni; ez a cikk (mely lényegét tekintve az SCM-megállapodás 14. cikke a) pontjának felel meg) említést tesz arról az esetről, amikor a a részvénytőke kormányzat által történő biztosítása nem tekinthető összeegyeztethetőnek a kérdéses tagállam területén tevékenykedő magánbefektetők szokásos befektetési gyakorlatával (beleértve a kockázati tőkebefektetést is). A Bizottság megjegyzi, hogy a b) és c) albekezdéstől eltérően az a) albekezdés nem tartalmaz olyan zárómondatot, mely további iránymutatást adna az előny mértékének kiszámítására vonatkozóan.

([58]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.204)–(7.210) bekezdés.
([59]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.213) bekezdés.

(69) A Bizottság újra megvizsgálta a meglévő információkat annak megállapításához, hogy rendelkezésre állnak-e olyan viszonyítási alapok, melyek felhasználhatók az előny mértékének kiszámításához. A Bizottság hiteles bizonyítékokat keresett olyan, magánbefektetők által rendelkezésre bocsátott összehasonlítható részvénytőkére vonatkozóan, melyhez a Hynix vagy egy hozzá hasonló helyzetben lévő vállalat a kérdéses időben hozzájutott. Az összehasonlítható részvénytőke ideális esetben közel azonos nagyságú tőke lenne, mely ugyanolyan vagy hasonló gazdasági tevékenységet végző ágazathoz kötődik, összehasonlítható tevékenységtípussal kapcsolatos, és amelyet körülbelül ugyanabban az időszakban vettek igénybe. Nem járhatna közvetlen vagy közvetett kormánygaranciával, és a Hynixével összehasonlítható pénzügyi helyzetben lévő vállalathoz kellene, hogy kötődjön.

(70) Ezen újbóli vizsgálat lefolytatását követően a Bizottság megállapította, hogy e kérdésekre vonatkozóan nem állnak rendelkezésére hiteles információk. Ami magát a Hynixet illeti, a Bizottság nem talált ilyen viszonyítási alapot. A Hynix számára biztosított részvényt általában a KK vagy a KK által megbízott, illetve utasított bankok nyújtották.

(71) Egyéb összehasonlítható kereskedelmi viszonyítási alap sem állt rendelkezésre a piacon. Ellenkezőleg, a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy a Hynix rendes piaci feltételek mellett nem juthatott volna hozzá a szóban forgó pénzeszközökhöz. A végleges rendelet (103) preambulumbekezdésében ismertetettekkel összhangban 2001 októberében a Hynix Standard & Poor's általi hitelbesorolása „SD" (selective default) volt. A Hynix 2001 májusában nem fizette a konzorciális hitel kamatait, számos hitelező bank pedig már 2001 májusában, majd 2001 októberében újra – vagyis még a szóban forgó intézkedéseket megelőzően – növelte a Hynix tekintetében a hitelveszteségek fedezésére képzett céltartalékait. A 2001. októberi intézkedésekben érintett hat bank belső hitelminősítése az „elővigyázattal kezelendő" és „kétes adós" fokozat között helyezte el a Hynixet, az adósság-részvény swap ügyletben részt vevő, második lehetőséget választó bankoknak pedig nem sok választásuk maradt: a részvények elfogadása vagy a Hynix adósságának teljes leírása. A KK azon javaslata, miszerint a swap ügylet kifizetett ára és a piaci ár különbözete legyen az előny mértéke, figyelmen kívül hagyja a Hynix válságos pénzügyi helyzetét, hiszen senki nem fektetne be egy SD-hitelbesorolású vállalatba. Ezúton megerősítést nyernek a végleges rendelet (101)–(112) preambulumbekezdésében ismertetett következtetések, melyek alátámasztják azt a megállapítást, hogy a Hynix kereskedelmi piaci feltételek mellett nem juthatott olyan összehasonlítható részvényfinanszírozáshoz, mely viszonyítási alapul szolgálhatott volna.

(72) A Bizottságnak ezért módjában állna azt az ésszerű és tárgyilagos következtetést levonni, hogy erre az esetre vonatkozóan ténylegesen nem áll rendelkezésre alternatív kereskedelmi viszonyítási alap. Ennek megfelelően a Bizottság úgy véli, hogy az adott körülmények között a Hynixnek juttatott előny mértéke nem haladhatta meg a 2001. októberi szerkezetátalakítási program keretében végrehajtott, az adósság-részvény swap ügylet eredményeként a Hynixnek juttatott pénzeszközök összértékét. A Bizottság úgy véli, hogy e következtetést teljes mértékben alátámasztják a Hynix pénzügyi helyzetére és értékére, valamint a DRAM-ok piacán és a pénzpiacokon kialakult helyzetre vonatkozó (változatlan) megállapításai, továbbá úgy tartja, hogy e következtetés összhangban van az alaprendelettel és az iránymutatással.

(73) Mindazonáltal a WTO-vizsgálóbizottság érvelésére tekintettel a Bizottság azt is megvizsgálta, hogy még ha nincs is vonatkozó viszonyítási alap, van-e egyéb olyan módszer, melynek segítségével az ügy különleges körülményeinek figyelembevétele érdekében kiigazítható lenne az előny mértéke. A Bizottság úgy véli, hogy a nem hitelképes vállalatok adósságának elemzése nem lehet megfelelő összehasonlítási alap pontosan amiatt, mert a szóban forgó pénzügyi hozzájárulás olyan részvényre vonatkozik, mely alapvetően eltér az adósságtól.

(74) A Bizottság megfontolta azt a lehetőséget, hogy az újraértékelés különleges körülményeire való tekintettel figyelembe vegye a kedvezményezettnek a pénzügyi hozzájárulás igénybevételéből adódó költségeit. A Bizottság megjegyzi, hogy a kedvezményezett számára a swap ügylet kapcsán felmerülő esetleges költségek vizsgálata céljából figyelembe kell venni azokat a kötelezettségeket, amelyeket a vállalat számára az új részvények kibocsátása jelent. A Bizottság ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a törzsrészvénytőke-injektálás általánosságban nem ró külön kötelezettségeket a vállalatra, mivel egyrészt nincs megállapítva olyan fix megtérülési ráta, melyet a vállalatnak el kell érnie, másrészt nincsenek teljesítendő kifizetések. A vállalatnak azonban elvileg legalábbis kötelessége felosztani a nyereséget vagy annak egy részét részvényesei között; a részvénymegtérülés (return on equity ratio, a továbbiakban: ROE) egyrészt jelezheti azt a megtérülési szintet, melyet a vállalatnak – az elvárások értelmében – biztosítania kell részvényesei számára, másrészt a Hynix-előny mértékének kiszámításához is felhasználható. Ugyanakkor a Hynix esetében a ROE 2001-ben mínusz 96,75 % volt, mint az a vállalat 2001-es pénzügyi kimutatásai alapján kiszámítható. Ezért annak tárgyilagos felmérése alapján, milyen pénzügyi helyzetben volt a Hynix az adósság-részvény swap ügylet időpontjában, ésszerűtlen lenne feltételezni, hogy a Hynix képes lett volna az adott évben bármiféle nyereség felosztására részvényesei között. Ennélfogva még abban az esetben is, ha a ROE viszonyítási alapul szolgál, azt a következtetést kell levonni, hogy az adósság-részvény swap ügylet teljes összege kiegyenlíthető támogatás.

(75) A Bizottság azt is megvizsgálta, keletkeztek-e a Hynixnek költségei abból adódóan, hogy a swap ügylet eredményeképpen tulajdonosi részvényekről kellett lemondania, illetve hogy új részvények kibocsátása miatt a részvényárak esetlegesen felhígultak ([60]). A meglévő bizonyítékokat áttekintve a Bizottság nem gondolja, hogy a Hynixnek a teljes adósság-részvény swap ügyletből származó nettó előnye csökkent az új részvények kibocsátása miatt. Ezzel összefüggésben a Bizottság úgy véli, elengedhetetlenül fontos felismerni, milyen hatást gyakorolt az adósság-részvény swap ügylet a Hynix pénzügyi helyzetére.

(76) Viszonyítási alapról lévén szó, fontos felismerni, hogy nem közvetlen részvényinfúzió történt. A Hynix számára az előnyt alapvetően az jelentette, hogy a swap eredményeként adósságának jelentős hányadát, 2 483 milliárd KRW-t kiegyenlítették. Ez gyakorlatilag felmentette a Hynixet ezen óriási összeg visszafizetése és a kamatok megfizetése alól. Valójában e tetemes adósság helyébe az első lehetőséget választó hitelező bankok részére kibocsátott törzsrészvények léptek. A Hynix számára ugyanakkor nem járt tényleges, mennyiségileg meghatározható költséggel az új részvények kibocsátása. Bár az új részvények kibocsátása miatt a meglévő részvények értéke felhígult, ez nem gyakorolt semmilyen hatást a Hynix mérlegére. Készpénzfelhasználásra (az új részvények kibocsátásához kapcsolódó költségektől eltekintve) nem került sor, és a Hynix számára sem keletkezett jövőbeli – az adósságkonstrukciók esetében szokásos – készpénzfizetésre vonatkozó kötelezettség.

(77) Mindezen megfontolások figyelembevételével és mivel a Hynix nem jelentette be, hogy a részvénykibocsátás kapcsán költségei merültek volna fel, az adósság-részvény swap ügyletből származó előny mérésének legmegfelelőbb módszere a swap teljes összegének figyelembevétele. Ennek eredményeképpen a Hynix teljes előnye 358,2 milliárd KRW, azaz 9,6 %-os, forgalom alapján felosztott kiegyenlíthető támogatás volt.

ii. Adósságok átütemezése és új hitel

(78) A Bizottság úgy véli, hogy 2001. októberi szerkezetátalakítási program keretében megvalósított adósságátütemezést és új hitelnyújtást az alaprendelet 6. cikke b) pontjának figyelembevételével lehet megvizsgálni; ez a cikk (mely lényegét tekintve az SCM-megállapodás 14. cikke b) pontjának felel meg), mely arról az összegről tesz említést, melyet a vállalat a piacon ténylegesen megszerezhető, összehasonlítható kereskedelmi hitelért fizetne.

([60]) Lásd a vizsgálóbizottsági jelentés (7.212) és (7.213) bekezdését, melyek a vizsgálóbizottság azon véleményét ismertetik, miszerint az adósság-részvény swap ügylet teljes összege nem feltétlenül tükrözi a swap ügyletbe bevont teljes összeget a Hynixre rótt – a tulajdonosi részvények átadása vagy meglévő részvényesek esetében a részvényfelhígítás formájában jelentkező – kötelezettség miatt.

(79) A Bizottság újra megvizsgálta a meglévő információkat annak megállapításához, hogy rendelkezésre áll-e olyan viszonyítási alap, mely felhasználható az előny mértékének kiszámításához. A Bizottság hiteles bizonyítékokat keresett olyan összehasonlítható kereskedelmi hitelre vonatkozóan, melyhez a Hynix vagy egy hozzá hasonló helyzetben lévő vállalat a kérdéses időben hozzájutott. Az összehasonlítható kereskedelmi hitel ideális esetben egy közel azonos nagyságú olyan hitel lenne, mely ugyanolyan vagy hasonló gazdasági tevékenységet végző ágazathoz kötődik, összehasonlítható tevékenységtípussal kapcsolatos, és amelyet körülbelül ugyanabban az időszakban vettek igénybe. Nem járhatna közvetlen vagy közvetett kormánygaranciával, és a Hynixéhez hasonló pénzügyi helyzetben lévő vállalathoz kellene, hogy kötődjön.

(80) A 2001. májusi szerkezetátalakítási program keretében vásárolt kötvények nem szolgálhatnak alapul az új hitel és az adósságátütemezés kereskedelmi ésszerűségének megállapításához, mivel a Hynix pénzügyi helyzete jelentősen romlott 2001 májusa és októbere között. Ennélfogva nem lehet összehasonlítani a két helyzetet.

(81) Ezen újbóli vizsgálat lefolytatását követően a Bizottság megállapította, hogy e kérdésekre vonatkozóan nincsenek hiteles információi. Ami magát a Hynixet illeti, a Bizottság nem talált ilyen viszonyítási alapot. A Hynix számára biztosított hitelt általában a KK vagy a KK által megbízott, illetve utasított bankok nyújtották.

(82) A fentiekben már említettek szerint ([61]) egyéb összehasonlítható kereskedelmi viszonyítási alap ténylegesen nem állt rendelkezésre a piacon. Ellenkezőleg, a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy a Hynix rendes piaci feltételek mellett nem juthatott volna hozzá a szóban forgó pénzeszközökhöz.

(83) A Bizottságnak ezért módjában állna azt az ésszerű és tárgyilagos következtetést levonni, hogy erre az esetre vonatkozóan ténylegesen nem áll rendelkezésre alternatív kereskedelmi viszonyítási alap. Ennek megfelelően a Bizottság úgy véli, hogy az adott körülmények között a Hynix előnyének mértéke nem haladhatta meg a 2001. októberi szerkezetátalakítási program keretében megvalósult adósságátütemezési művelet és új hitelnyújtás eredményeként a Hynix részére biztosított pénzeszközök összértékét. A Bizottság úgy véli, hogy e következtetést teljes mértékben alátámasztják a Hynix pénzügyi helyzetére és értékére, valamint a DRAM-ok piacán és a pénzpiacokon kialakult helyzetre vonatkozó (változatlan) megállapításai, továbbá úgy tartja, hogy e következtetés összhangban van az alaprendelettel és az iránymutatással.

([61]) (17)–(22) és (57)–(59) preambulumbekezdés.

(84) Mindazonáltal a WTO-vizsgálóbizottság érvelésére tekintettel a Bizottság azt is megvizsgálta, hogy még ha nincs is vonatkozó viszonyítási alap, van-e egyéb olyan módszer, ami – az ügy sajátos körülményeinek figyelembevételét célzó esetleges kiigazításokat követően – helyettesíthetné az összehasonlítási alapot. Ezzel összefüggésben a (45) és (46) preambulumbekezdésben ismertetett módszer került alkalmazásra a Hynix által a szóban forgó két intézkedésből származó előny mértékének kiszámításához.

(85) E számítás céljából a Bizottság a hitelképes vállalatok esetében a KRW-re szóló hitelek kamatlábaként a Bank of Korea – befektetési besorolású vállalati kötvényekre vonatkozó – 2001. évi átlagkamatlábát vette figyelembe, ami 11,38 % volt. A hitelképes és nem hitelképes vállalatok vonatkozásában a nemfizetés valószínűsége arányának meghatározására a kérdéses intézkedések időtartamára a Moody's Investor Services kamatai alapján került sor. A nem hitelképes vállalatok esetében az 57,97 % volt 2001-ben a három évre megállapított nemfizetési valószínűség aránya (az új hitel és az átütemezés lejárata), míg a hitelképes vállalatok esetében 0,94 % volt a 2001-ben a három évre megállapított nemfizetési valószínűség aránya. Ez 48,22 %-os összkamatot eredményezett. Ezzel szemben a Hynix által az új hitel kapcsán fizetendő kamat esetében a kamatláb 7 %, az átütemezésre vonatkozóan fizetett kamat esetében pedig 6,5 % volt, a kamatlábkülönbség tehát 41,2 %, illetve 41,7 % volt.

(86) Ha a pénzügyi hozzájárulást ismétlődő támogatásnak tekintjük, nem pedig egyszeri, időben felosztott támogatásnak, és ezt a módszert alkalmazzuk a szóban forgó pénzügyi hozzájárulásokból származó előny mértékének kiszámításához, akkor az 271,5 milliárd KRW értékű előnyt eredményezne az új hitel esetében, 761,4 milliárd KRW-t pedig az átütemezés esetében. Ez 6,8 %-os, a forgalom alapján felosztott kiegyenlíthető támogatást eredményezne az új hitel esetében, 19,1 %-osat pedig az átütemezés esetében, a Bizottság által eredetileg számított 3,5 %-kal, illetve 9,8 %-kal szemben. Következésképpen a Bizottság eredeti megközelítését tartotta és tartja jelenleg is a legésszerűbbnek ebben az ügyben, mivel a kamatlábkülönbség sokkal nagyobb előnyt eredményezne, mint a nominális hitelössszeg időbeli bontásban történő egyszerű bontása. Erre való tekintettel a Bizottság a két lehetőség közül a konzervatívabb megoldást választotta, hogy biztos lehessen benne, nem állapít meg túl magas támogatási összeget. A Bizottság a nominális hitelösszeget fogja az előny maximális mértékének alapjául venni. E megfontolások alapján a Bizottság megállapította, hogy a Hynix e két intézkedésből származó előnye a forgalom értékének 13,3 %-a volt.

(87) Az adósság-átütemezéssel kapcsolatban megjegyzendő, hogy a végleges rendelet (166) premabulumbekezdésével ellentétben az első lehetőséget választó bankok által vásárolt CB-k összege nem került levonásra, mivel a 2001. májusi intézkedések kiegyenlítése már nincs folyamatban.

iii. A 2001. októberi szanálási csomag keretében nyújtott teljes támogatás

(88) Az adósság-részvény swap ügylet, az adósságok átütemezése és az új hitel révén nyújtott támogatás ily módon kiszámított összegét az EK jelentős mértékű egyszeri előnynek tekintette, melyet a DRAM-iparban a tárgyi eszközök rendes értékcsökkenésének megfelelő ötéves időszakra osztott el. Az így kapott összeg aztán felosztásra került a Hynix vizsgálati időszak alatti forgalma alapján, és megnövelték a VI alatt Koreában alkalmazott kereskedelmi átlagkamatlábon alapuló kamattal. A felülvizsgált összeg 22,9 % volt az érték arányában kifejezve.

1.8. *A támogatás teljes összege*

(89) Összefoglalva, a támogatás teljes összegének kiszámítása a vizsgálóbizottság ajánlásai alapján felülvizsgálatra került, melynek eredményét a következő táblázat mutatja:

| Támogatás típusa | D/A meghosszabbítása | A KDB kötvényprogramja | 2001. májusi CB-vásárlás, hitel-átütemezés | A 2001. októberi szanálási csomag | Összesen |
|---|---|---|---|---|---|
| — | 5,1 % | 4,9 % | 0 % | 22,9 % | 32,9 % |

2. **Kár**

2.1. *Bevezetés*

(90) Ez a rész a vizsgálóbizottsági jelentés ajánlásán alapuló, újraértékelt megállapításokat ismerteti, melynek alapján a „bérek" tényezőt a közösségi gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló lényeges tényezőnek kell tekinteni az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében (mely bekezdés lényegét tekintve az SCM-megállapodás 15. cikke (4) bekezdésének felel meg).

(91) A kárra vonatkozó összes többi megállapítás változatlan marad az eredeti vizsgálat során, valamint az ideiglenes rendeletben és a végleges rendeletben megállapítottakhoz képest.

2.2. *Bérek*

(92) Az eredeti vizsgálatban az EK figyelembe vette és kiértékelte ugyan a „bérek" tényezőt, de nem találta lényegesnek a kár megállapítása szempontjából. A vizsgálóbizottság azonban a következőket állapította meg:

„mivel nem áll rendelkezésünkre olyan írásos dokumentum, mely a vizsgálatot folytató hatóság által a »bérek« tényező kiértékelése érdekében végzett elemzési eljárást ismertetné, nem tudjuk megvizsgálni, kielégítő és kellően megindokolt magyarázatot adott-e az EK arra vonatkozóan, hogyan igazolják a tények a Közösség által végzett kármegállapítást, ennélfogva pedig azt sem, hogy a kármegállapítás összhangban volt-e a 15. cikk (4) bekezdésével. Ezen írásos feljegyzés nélkül utólagos spekulációra kényszerülnénk azzal kapcsolatban, milyen megfontolások alapján vonta le végső következtetéseit a vizsgálatot folytató hatóság. Úgy véljük, a vitarendezési szabályokról és eljárásokról szóló egyetértési megállapodás (*DSU*) 11. cikkében szereplő felülvizsgálati szabvány nem teszi lehetővé, hogy így járjunk el." ([62])

Következésképpen a vizsgálóbizottság azt a következtetést vonta le, hogy az EK nem járt el összhangban az SCM-megállapodás 15. cikke (4) bekezdésével, amikor nem vette figyelembe a „bérek" tényezőt annak vizsgálatakor, milyen hatást gyakorol a támogatott behozatal a hazai gazdasági ágazat helyzetére ([63]).

(93) A vizsgálóbizottság megállapításának figyelembevétele mellett és azt követően, hogy a közösségi bérekkel kapcsolatban rendelkezésre álló információkat – különállóan, illetve az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésében meghatározott egyéb kártényezőkkel együtt – újból felülvizsgálta, a Bizottság az alábbiakban írásban ismerteti a „bérek" tényezővel kapcsolatos értékelését.

(94) A Bizottság megvizsgálta a VI-ban és az azt megelőző három évben egy alkalmazottra jutó átlagos bérköltséget a közösségi gazdasági ágazat vonatkozásában. A következő táblázat tartalmazza az indexált eredményeket ([64]).

| Egy alkalmazottra jutó átlagos bérköltség | 1998 | 1999 | 2000 | 2001 (VI) |
|---|---|---|---|---|
| *Index* | *100* | *99* | *115* | *109* |

([62]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.360) bekezdés.
([63]) Vizsgálóbizottsági jelentés, (7.362) bekezdés.
([64]) A közösségi gyártók kérdőívre adott válaszainak és pénzügyi kimutatásainak bizalmas változatából származó adatok.

(95) A táblázatból kitűnik, hogy a kérdéses időszakban ingadozott a közösségi gazdasági ágazat bérekkel és keresetekkel kapcsolatos átlagköltsége, azaz hol csökkent, hol nőtt az időszak folyamán. 2000-ben 15 %-os növekedés volt tapasztalható. 2001-ben a növekedés 9 %-os volt 1998-hoz képest. Összességében a növekedés alacsonyabb volt, mint az órákra lebontott teljes bérköltség ezen időszak alatti növekedése az euro-övezetben ([65]). Így tehát a kérdéses időszakban nem történtek szokatlan változások a béreket illetően, a tényleges változások pedig csak nagyon korlátozott mértékben hatottak a közösségi gazdasági ágazat egészének pénzügyi helyzetére ([66]).

(96) Ezen túlmenően a Bizottság emlékeztet arra, hogy a DRAM-ok tőkeigényes termékek, így a bérköltségek csak korlátozott mértékben járulnak hozzá előállítási költségükhöz (lásd a fenti (41) preambulumbekezdést). Következésképpen a bérek e viszonylag csekély növekedése alig hatott a közösségi gazdasági ágazat általános pénzügyi helyzetére.

(97) Tekintettel arra, hogy hatása elhanyagolható volt, a „bérek" tényező figyelembevétele – hasonlóan az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésében szereplő más tényezők figyelembevételéhez – nem változtat azon a következtetésen, hogy a közösségi gazdasági ágazatot jelentős kár érte ([67]).

([65]) A gazdaság egészét tekintve (kivéve a mezőgazdaságot, a közigazgatást, az oktatást, az egészségügyet és egyéb szolgáltatásokat) az euro-övezetben az órákra lebontott teljes bérköltség 1998. és 2001. között 10,5 %-kal emelkedett (lásd az EKB 2001. decemberi és 2002. májusi havi értesítőjét).
([66]) Mindazonáltal legalább egy közösségi DRAM-gyártó esetében (Micron) a bérekre és az ellátásra vonatkozóan kedvezőtlen hatások léptek fel az amiatt keletkezett pénzügyi veszteségek következtében, hogy számottevő mennyiségben került sor a Hynix támogatott behozatalainak olyan áron történő értékesítésére, mely lényegesen leszorította a DRAM-árakat. 2001 októberében a Micron felfüggesztett minden bér- és megélhetésiköltség-emelést. Ezenfelül a Micron 20 %-kal csökkentette ügyvezetői fizetését. A Micron felfüggesztette alkalmazottai részére indított nyereségrészesedési programját is, melynek értelmében a Micron alkalmazottai a vállalat negyedéves nyereségének 10 %-ából részesedtek, a vezető beosztású alkalmazottak fizetése pedig 10 %-kal csökkent. Ezenfelül 2001 decemberében 2–3 hetes kényszerszabadságra küldték az összes alkalmazottat, ami fizetés nélküli szabadságnak minősült azok esetében, akik korábban már kivették rendes évi fizetett szabadságukat. (A Micron meghallgatást követően benyújtott állásfoglalása, 2003. február 18., 62. o.) E bér- és ellátáscsökkentés mellett a Micronnak 2003 februárjában el kellett bocsátania a teljes vállalat alkalmazottainak 10 %-át (több mint 1 850 főt) (ua.), az Infineon pedig „kénytelen volt csökkenteni alkalmazottai számát 2001 utolsó negyedévében a Koreából származó támogatott behozatalból eredő veszteségek miatt." (Az Infineon meghallgatást követően benyújtott állásfoglalása, 2003. március 14., 36. o.)
([67]) Az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése megállapítja, hogy „a [a gazdasági ágazat helyzetére hatást gyakorló vonatkozó gazdasági tényezők] felsorolás nem tekintendő teljesnek, és nem szükségszerű, hogy ezek közül a tényezők közül akár egy, akár több ezekkel a kérdésekkel kapcsolatosan megadja a döntéshez szükséges választ."

2.3. *Következtetések*

(98) A fentiek alapján a végleges rendelet (188) preambulumbekezdésében ismertetett következtetés, miszerint a közösségi gazdasági ágazatot jelentős kár érte, ezúton megerősítést nyer.

## 3. **Okozati összefüggések**

3.1. *Bevezetés*

(99) Ez a rész a vizsgálóbizottsági jelentés azon ajánlásainak alapján felülvizsgált megállapításokat tartalmazza, melyek szerint – az alaprendelet 8. cikkének (7) bekezdésében foglaltak értelmében – nem szabad a támogatott behozatalnak tulajdonítani azt a kárt, amit más tényezők (különösen a keresletcsökkenés, a többletkapacitás és egyéb nem támogatott behozatal) idéztek elő („non-attribution"). A vizsgálóbizottsági jelentés (7.437) bekezdésében szereplő megállapítás nem zárja ki annak lehetőségét, hogy megállapítsuk, okozati összefüggés van a támogatott behozatal és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között, de hozzáteszi, hogy – lehetőség szerint mennyiségi elemzés kíséretében – kielégítően és a támogatott behozatal által okozott károktól világosan elkülönítve ismertetni kell a fent említett egyéb tényezők által okozott kár jellegét és mértékét.

3.2. *Keresletcsökkenés (zsugorodás) és gazdasági visszaesés*

(100) Az alaprendelet 8. cikkének (7) bekezdése (mely lényegét tekintve az SCM-megállapodás 15. cikke (5) bekezdésének felel meg) előírja, hogy értelmében a közösségi gazdasági ágazat számára kárt okozó támogatott behozatalon kívül egyidejűleg más ismert tényezőket is meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az egyéb ilyen tényezők által előidézett kárt ne a támogatott behozatalnak tulajdonítsák. Az egyik említett tényező a „keresletcsökkenés".

(101) A vizsgálóbizottsági jelentés 8. cikke (1) bekezdésének e) pontja megállapította, hogy az EK nem biztosította, hogy a „keresletcsökkenés" által okozott kárt ne lehessen a támogatott behozatalnak tulajdonítani. E következtetés alapjául a vizsgálóbizottsági jelentés (7.411)–(7.414) bekezdésében ismertetett megállapítások szolgáltak, melyek a „keresletcsökkenést" egyenértékűnek tekintik az „általános gazdasági visszaeséssel".

| EK-fogyasztás | 1998 | 1999 | 2000 | 2001 (VI) |
|---|---|---|---|---|
| DRAM-ok ('000 Mbit) | 16 593 400 | 28 961 100 | 45 873 600 | 68 967 600 |
| *Index* | *100* | *175* | *276* | *416* |

(102) A Bizottság emlékeztet arra, hogy – amennyiben a többi feltétel változatlan – a kereslet (vagyis az egy bizonyos árumennyiség megszerzésére irányuló szándék és képesség) általában egyenértékűnek tekinthető a fogyasztással (azaz a kereskedelem szintjétől függetlenül egy áru használatának tényleges fizikai folyamatával). A fenti táblázat az EK-fogyasztást Mbit-ben adja meg a kérdéses időszakot illetően. A vizsgálóbizottság nem emelt kifogást e mértékegység alkalmazásával kapcsolatban. A fenti táblázatból kitűnik, hogy mivel a DRAM-ok tényleges közösségi fogyasztása állandóan és jelentősen nőtt a szóban forgó időszakban, nem helyénvaló azt állítani, hogy csökkent a DRAM-ok iránti közösségi kereslet ugyanazon időszak során. Így a KK és a Hynix arra vonatkozó érvei, hogy a „kereslet csökkenése" hozzájárult a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz (különösen az árakat illetően), nem helytállóak, mivel – mint a fentiekből is kitűnik – növekedett a kereslet szintje. A KK és a Hynix azon állítása, miszerint az állítólagos keresletcsökkenés hatással volt a közösségi gazdasági ágazat áraira, megalapozatlan azon tény figyelembevétele alapján, hogy a kereslet szintje nem csökkent. Épp ellenkezőleg, a támogatott behozatal befolyásolta számottevően a közösségi gazdasági ágazat árait, és járult ezáltal hozzá az ágazatot ért kárhoz (lásd a végleges rendelet (191) és (192) preambulumbekezdését).

(103) A Hynix és a KK megjegyezte, hogy a DRAM-ok iránti globális kereslet mindössze 59 %-kal növekedett 2001-ben az átlagos évi 75 %-os növekedési rátához képest, nyilvánvalóan azt állítva, hogy a 2000–2001. közötti időszakban a kereslet növekedési rátája rendkívüli mértékben visszaesett (lásd a végleges rendelet (193) preambulumbekezdését). A Bizottság nem ért egyet ezzel. A Hynix és a KK helyesen mutatnak rá arra, hogy a DRAM-piac ciklikus jellegű (lásd a végleges rendelet (193) preambulumbekezdését). A ciklikus piacokon azonban a kereslet növekedési rátája évről évre jelentősen változik, így ésszerűtlen lenne elvárni, hogy egy bizonyos évben a kereslet növekedési rátája megfeleljen az egész üzleti ciklusra vonatkozó kereslet átlagos növekedési rátájának. Annak megállapítására, hogy a 2000–2001-es időszakban jelentősen lelassult-e a keresletnövekedés – figyelembe véve a piac ciklikus természetét is – célszerű megoldás lenne összehasonlítani a 2000–2001-es időszak keresletnövekedési rátáját – mely a ciklus mélypontjának tekinthető – az előző ciklusok mélypontjaira jellemző átlagos keresletnövekedéssel. Sem a Hynix, sem a KK nem szolgáltatott olyan érveket vagy adatokat, melyek lehetővé tettek volna ilyen összehasonlítást. Ennek megfelelően a rendelkezésre álló információk – figyelembe véve a DRAM-piac ciklikus jellegét is – nem támasztják alá azt a következtetést, hogy 2000–2001-ben a kereslet növekedési rátája jelentősen lelassult.

(104) Annak vizsgálatára is sor került, hogy az előző években megfigyelt tényleges növekedési rátákhoz képest csökkent-e a kereslet növekedési üteme a Közösségben 2000–2001-ben. A Közösségben a DRAM-ok iránti kereslet – az EK-fogyasztást alapul tekintve – 1998–1999-ben 75 %-kal, 1999–2000-ben 58 %-kal, 2000–2001-ben pedig 51 %-kal nőtt. Így – bár a kérdéses időszakban folyamatosan nőtt a kereslet –, ez a növekedés csökkenő tendenciát mutatott. Mindazonáltal a kereslet növekedési üteme jelentős (51 %) maradt a VI-ban.

(105) A keresletnövekedés hanyatló tendenciája 1999. és 2000. között (amikor is a keresletnövekedés 17 százalékponttal esett) erősebb volt, mint 2000. és a VI között (amikor is a keresletnövekedés 8 százalékponttal esett). A keresletnövekedés ismertetett alakulását a közösségi gazdasági ágazat eladási árainak alakulásával összehasonlítva kell megvizsgálni, mely árak a kérdéses időszakban a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár elsődleges okai voltak (lásd a végleges rendelet (188) preambulumbekezdését). 1999–2000-ben a keresletnövekedés tekintélyes mértékben, 23 %-kal esett vissza, de a közösségi gazdasági ágazat átlagos eladási árai csupán 5 %-kal csökkentek. Ezzel szemben 2000. és a VI között a keresletnövekedés mérsékelten, 12 %-kal csökkent, de a közösségi gazdasági ágazat átlagos eladási árai 77 %-kal zuhantak (lásd az ideiglenes rendelet (128) preambulumbekezdését és az ideiglenes rendelet megfelelő táblázatát). Ha a lassuló keresletnövekedés okozta volna a kárt, azt lehetett volna várni, hogy a közösségi gazdasági ágazat eladási árai erősebben zuhannak abban az időszakban, amikor a keresletnövekedés jobban csökkent. A rendelkezésre álló információk nem jeleznek ilyen összefüggést a keresletnövekedés tendenciái és a közösségi gazdasági ágazat eladási árainak alakulása között. Ennélfogva az a következtetés vonható le, hogy nincs olyan nyilvánvaló összefüggés a keresletnövekedés és a közösségi gazdasági ágazat eladási árai között, mely azt mutatná, hogy a lassuló keresletnövekedés hozzájárult a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz.

(106) Ez a megközelítés összhangban van a közelmúltban tevékenykedő WTO-vizsgálóbizottságok megállapításaival, melyek abból a szempontból vizsgálták felül a korábbi eredményeket, hogy a károkozás okainak megállapításánál minden lényeges tényezőt kellőképpen figyelembe vettek-e. A WTO-vizsgálóbizottságok különösen azokban az esetekben erősítették meg a fent ismeretetett vizsgálatok megállapításait, amikor a rendelkezésre álló információk azt mutatták, hogy az érintett tényező nem okozhatta a kárt, mivel a tényező alakulása független volt a hazai ipar fő mutatóinak alakulásától. Konkrétan az US-Steel jogvitában a vizsgálóbizottság megjegyezte, hogy a tények látszólag alátámasztották a vizsgálatot folytató hatóság melegen hengerelt rudakkal kapcsolatos megállapítását, miszerint a költségnövekedés nem okozott kárt, mivel az üzemeltetési haszonkulcs (a jövedelmezőség mérésének egyik fontos eszköze) változásai függetlenek voltak az eladott áruk költségeinek (cost of goods sold, a továbbiakban: COGS) ([68]) változásaitól. Hasonlóképpen, noha a vizsgálóbizottság azt a következtetést vonta le, hogy a vizsgálatot folytató hatóság melegen hengerelt rudakkal kapcsolatos megállapítása, mely azt vizsgálta, hogy a kereslet kárt okozott-e, nem elégíti ki a más tényezők figyelembevételére irányuló követelményt, a vizsgálóbizottság megjegyezte, hogy a vizsgálatot folytató hatóság meg tudott volna felelni e követelménynek pusztán azáltal, hogy „kellően megindokolt és kielégítő indokolásban" bemutatja: a keresletváltozás független volt a hazai ipar helyzetét tükröző valamely lényeges változó alakulásától ([69]).

(107) Ennek megfelelően a Bizottság azon a véleményen van, hogy felülvizsgált megállapításai a keresletnövekedést illetően kielégítik azt a követelményt, hogy más tényezőket is figyelembe kell venni az alaprendelet 8. cikke (7) bekezdése értelmében (mely lényegét tekintve az SCM-megállapodás 15. cikke (5) bekezdésének felel meg), amennyiben bebizonyítja, hogy a kérdéses időszakban a keresletnövekedés változásai függetlenek voltak a közösségi gazdasági ágazat eladási árainak alakulásától. A Bizottság továbbá úgy véli, felülvizsgált megállapításai kielégítik azt a követelményt, hogy más tényezőket is figyelembe kell venni a kereslet szintjének csökkenését illetően azáltal, hogy bebizonyítja, a kérdéses időszakban nem következett be ilyen keresletcsökkenés.

([68]) „A vizsgálóbizottság úgy véli, hogy az USITC valószínűleg helyesen vonta le azt a következtetést, hogy az inputköltségekben bekövetkezett változások nem okoztak komoly kárt. Ha a COGS valóban komoly szerepet játszott a hazai ipar helyzetének alakulásában, akkor arra lehetett volna számítani, hogy a működési nyereségek emelkednek, mikor a COGS csökken … Mindazonáltal mint az az alábbi, az USITC-adatok felhasználásával készült grafikonból kiderül, úgy tűnik, az üzemeltetési haszonkulcs változásai függetlenek a COGS tendenciáitól." A vizsgálóbizottság 2003. december 10-én elfogadott, a fellebbviteli testület jelentésével (más okok miatt) módosított jelentése: Amerikai Egyesült Államok – egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges védintézkedések, WT/DS248/R, WT/DS249/R, WT/DS251/R, WT/DS252/R, WT/DS253/R, WT/DS254/R, WT/DS258/R, WT/DS259/R, (10.440) és (10.443) bekezdés.

([69]) A vizsgálóbizottság különösen a következőket állapította meg: „Noha a vizsgálóbizottság … vonakodik előírni, mi számíthat kellően indokolt és kielégítő magyarázatnak, úgy véli, az USITC bebizonyíthatta volna például, hogy nem volt összefüggés a vizsgálati időszakban bekövetkezett keresletcsökkenés és az ebben a konkrét esetben okozott kár között. Pontosabban az USITC megmagyarázhatta volna, hogy a működési nyereség – e tekintetben talán a legfontosabb kártényező – a kereslet alakulásától függetlenül csökkent. Ezt az elemzést alátámaszthatta volna azzal, hogy kifejti, miszerint a működési nyereség csökkenése a behozatal növekedésével, nem pedig a keresletcsökkenéssel esett egybe" (kiemelés a szerzőtől). A vizsgálóbizottság 2003. december 10-én elfogadott, a fellebbviteli testület jelentésével (más okok miatt) módosított jelentése: Amerikai Egyesült Államok – egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges védintézkedések, WT/DS248/R, WT/DS249/R, WT/DS251/R, WT/DS252/R, WT/DS253/R, WT/DS254/R, WT/DS258/R, WT/DS259/R, (10.558) bekezdés.

3.3. *Többletkapacitás*

(108) A vizsgálóbizottsági jelentés (7.421) bekezdése megjegyzi: függetlenül attól, ki a felelős a többletkapacitásért, annak hatásait elkülönítetten kell kezelni és meg kell állapítani, hogy a többletkapacitás mennyiben járult hozzá az árcsökkenéshez.

(109) A Bizottság rámutat, hogy az alaprendelet 8. cikkének (7) bekezdése (mely lényegét tekintve az SCM-megállapodás 15. cikke (5) bekezdésének felel meg) a „többletkapacitás" kifejezést konkrétan nem említi. Ezt a fogalmat annyiban tárgyalja az ideiglenes és a végleges rendelet, hogy arra egyes érdekelt felek utalnak. A többletkapacitás annyiban relatív fogalom, hogy a rendelkezésre álló és a felhasznált kapacitástól, azaz a kereslet szintjétől függ. A „többletkapacitás" ezért vagy amiatt keletkezik, mert a kapacitás nő vagy mert a kereslet csökken.

(110) A „többletkapacitást" mint lehetséges kártényezőt a világpiaccal vagy a közösségi piaccal összefüggésben lehet vizsgálni. A Bizottság az alábbiakban mindkét lehetőséget figyelembe veszi.

(111) Az ideiglenes rendelet (153) preambulumbekezdésében és a végleges rendelet (197) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően néhány évig – beleértve a kérdéses időszakot – világszerte némi többletkapacitás volt tapasztalható. A kérdéses időszak során, különösen ennek a vizsgálati időszakot közvetlenül megelőző utolsó szakasza folyamán nem volt tapasztalható jelentős változás a többletkapacitást illetően. Elképzelhető, hogy ez a globális többletkapacitás nyomást fejtett ki az árakra a kérdéses időszakban, ami hozzájárulhatott a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kárhoz. Ezt a megállapítást egyik érintett fél sem vitatta.

(112) Mindazonáltal, ahogy arra az ideiglenes rendelet (147) preambulumbekezdése rámutat, a globális többletkapacitás nagysága a becslések szerint a piac közel 20 %-ának felelt meg. A Hynix a VI alatt világviszonylatban a termelés 17 %-át biztosította. Tekintve, hogy a Hynix a VI alatt gyakorlatilag csődhelyzetben volt, és csak a KK által nyújtott támogatásoknak köszönhetően volt működőképes, az a következtetés vonható le, hogy a Hynix támogatása révén mesterségesen tartották fenn a többletkapacitást. Így tehát a globális többletkapacitásnak a közösségi gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt káros hatása a Hynix támogatott behozatalából eredt. Ezt a hatást az ideiglenes rendelet (144)–(149) preambulumbekezdése és a végleges rendelet (191) és (192) preambulumbekezdése elemezte. Ebben az összefüggésben a Hynix által okozott globális többletkapacitás nem tekinthető a támogatott behozatal hatásaitól független tényezőnek.

(113) Mindenesetre, még ha a globális többletkapacitást a támogatott behozatal hatásától függetlenül lehetne is megvizsgálni, a következők állapíthatók meg: Az eredeti vizsgálatban együttműködő négy DRAM-gyártó (azaz a Samsung, a Hynix, az Infineon és a Micron, melyek együttesen a DRAM-ok világpiacának 80 %-át képviselték) kérdőívre adott válaszaiból kiderül, hogy Mbit-ben kifejezett összkapacitásuk 1999. és 2000. között 129 %-kal, 2000. és a VI között pedig 85 %-kal nőtt. Mbit-ben kifejezett össztermelésük ezzel párhuzamosan 1999. és 2000. között 124 %-kal, 2000. és a VI között pedig 81 %-kal nőtt. Más szóval a világviszonylatban legnagyobb négy gyártó kapacitása és termelése lényegesen jobban nőtt 1999. és 2000. között – vagyis amikor a közösségi gazdasági ágazatot bizonyos fokú árstabilitás, továbbá nyereségesség jellemezte –, mint 2000. és a VI (2001) között – amikor is a közösségi gazdasági ágazat jelentős veszteségeket szenvedett az árak zuhanása miatt (lásd a (128) és a (131) preambulumbekezdést, valamint az ideiglenes rendelet vonatkozó táblázatait). Következésképpen a világviszonylatban tapasztalható többletkapacitás a kérdéses időszakban a Bizottság véleménye szerint nem járult hozzá jelentősen az árzuhanáshoz és a közösségi gazdasági ágazatot a VI alatt ért jelentős kárhoz.

(114) Ezenfelül a rendelkezésre álló információk azt mutatják, hogy a Közösség többletkapacitása nem volt kártényező. 1999–2000 között a Közösség kapacitása (252 %-kal) több mint háromszorosára nőtt, 2000 és 2001 között pedig (92 %-kal) csaknem megkétszereződött. A Közösség e kapacitásbővülését a közösségi termelés növekedése kísérte. Noha a Közösség kapacitáskihasználása 1999–2000 között 28 %-kal csökkent, 2000–2001 között 4 %-kal emelkedett (lásd a (125) preambulumbekezdést és az ideiglenes rendelet vonatkozó táblázatát).

(115) A Közösség többletkapacitásának (melyet a közösségi kapacitáskihasználás inverzének tekintenek) alakulása, nem vagy csak kismértékű összefüggést mutat a közösségi gazdasági ágazat eladási árainak alakulásával. Ezt különösen jól mutatja, hogy 1999–2000 között a Közösség többletkapacitása 28 %-kal emelkedett, miközben a közösségi gazdasági ágazatának eladási árai csak 5 %-kal csökkentek. Ezenfelül 2000–2001 között a Közösség többletkapacitása 4 %-kal csökkent, a közösségi gazdasági ágazat eladási árai azonban 77 %-kal zuhantak (lásd a (125) és a (128) preambulumbekezdést, valamint az ideiglenes rendelet vonatkozó táblázatait). Az a következtetés vonható le, hogy ha összefüggés lenne a

növekvő többletkapacitás és a csökkenő árszintek között, akkor 1999–2000-ben a jelentős többletkapacitás-növekedés számottevően leszorította volna az árakat, 2000–2001-ben a többletkapacitás csökkenése pedig áremelkedéshez vagy legalábbis bizonyos fokú árstabilitáshoz vezetett volna. A rendelkezésre álló információk azonban ennek ellenkezőjét mutatják. 1999–2000-ben a többletkapacitás jelentős növekedése ellenére az árleszorítás enyhe volt, míg 2000–2001 között a többletkapacitás csökkenése ellenére tekintélyes volt az árleszorítás. Ez éles ellentétben áll a támogatott behozatal árainak alakulása és a közösségi gazdasági ágazat eladási árainak alakulása között fennálló szoros összefüggéssel. Valóban azt találjuk, hogy 2000–2001-ben a közösségi gazdasági ágazat eladási árainak alakulása szinte tökéletesen tükrözte a támogatott behozatal árainak alakulását: ebben az időszakban az előbbi 74 %-kal, az utóbbi pedig 77 %-kal csökkent (lásd az ideiglenes rendelet (119) és (128) preambulumbekezdését).

(116) A rendelkezésre álló információk azt is mutatják, hogy a Közösség többletkapacitásának alakulása nem áll összefüggésben a közösségi gazdasági ágazat helyzetét jelző más fontos mutatók alakulásával. 1999–2000-ben a közösségi gazdasági ágazat nyereségessége emelkedett, a befektetések megtérülése és a pénzforgalom pozitív volt, a Közösség többletkapacitásának jelentős növekedése ellenére. Ezzel szemben 2001-ben a közösségi gazdasági ágazatot komoly veszteségek érték, a befektetések megtérülése és a pénzforgalom negatív volt, annak ellenére, hogy a Közösség többletkapacitása 2000 és 2001 között csökkent. A közösségi gazdasági ágazat 2000–2001-es teljesítménye a nyereségességet, a befektetések megtérülését és a pénzforgalmat tekintve ehelyett a támogatott behozatal árainak az adott időszakban tapasztalható alakulásával van összefüggésben. Az említetteknek megfelelően 2000–2001-ben, miközben a közösségi gazdasági ágazatot komoly veszteségek érték és a pénzforgalom, illetve a befektetések megtérülése negatív volt, a támogatott behozatal árai is csökkentek 74 %-kal.

(117) A Hynix azt állította, hogy a Közösség többletkapacitása egy másik olyan ismert tényező volt, mely ugyancsak lényeges károkat okozott a kérdéses időszakban. A Közösség többletkapacitásának alakulása azonban egyáltalán nem vagy csak elhanyagolható mértékben mutat hasonlóságot a közösségi gazdasági ágazat helyzetében bekövetkezett változásokkal. A Bizottság ezért azt a következtetést vonja le, hogy a Közösség többletkapacitása nem tekinthető olyan tényezőnek, mely szerepet játszott a közösségi ágazatot ért károkozásban. Tekintve, hogy a Közösség többletkapacitása nem hatott kedvezőtlenül a közösségi gazdasági ágazat helyzetére, nem szükséges megkülönböztetni a kapacitás által okozott állítólagos kárt a Hynix-behozatal által okozott kártól. A Bizottság úgy véli, hogy e megállapítás összhangban van a fenti (106) preambulumbekezdésben ismertetett WTO-vizsgálóbizottságok megállapításaival, melyek abból a szempontból vizsgálták felül az eredményeket, hogy más tényezők is figyelembe lettek-e véve.

(118) A felülvizsgálat alapján nincs bizonyítható okozati összefüggés a többletkapacitás és az árcsökkenés, illetve a közösségi gazdasági ágazatot ért kár között. Ezzel szemben a közösségi gazdasági ágazatban komoly visszaesés volt tapasztalható 2001-ben, abban az évben, amikor az érintett behozatali árak drasztikusan zuhantak, és a közösségi piacra irányuló, érintett behozatali mennyiségek rekordot döntöttek. Ez az ellentmondás azt bizonyítja, hogy a többletkapacitással szemben az érintett behozatali mennyiségek és az érintett behozatal árhatásai a közösségi gazdasági ágazatot ért jelentős kár különálló és megkülönböztethető okai.

3.4. *Egyéb, nem támogatott behozatal*

(119) A vizsgálóbizottsági jelentés (7.426) bekezdése értelmében nincs arra vonatkozó előírás, hogy a nem támogatott behozatalt országonként kell megvizsgálni. A vizsgálóbizottság a (7.435) bekezdésben azt is megjegyezte, hogy kielégítő módon ismertetni kell a nem támogatott behozatal káros hatásainak jellegét és mértékét, megkülönböztetve azokat a támogatott behozatal káros hatásaitól. Ennek megfelelően a nem támogatott behozatal hatásainak vizsgálatára a Koreán kívüli országokból (pl. az Amerikai Egyesült Államokból, Japánból és Tajvanból) származó behozatal és a Samsungtól származó behozatal együttes vizsgálata révén került sor. Az ideiglenes rendelet (151) preambulumbekezdése és a végleges rendelet (194) és (200) preambulumbekezdése tartalmaz adatokat a nem támogatott behozatal importmennyiségének növekedési ütemére, piaci részesedésére és átlagáraira vonatkozóan a kérdéses időszakot illetően. Ezeket az adatokat az alábbiakban összesített indexált formában újra közöljük ([70]). Tekintve, hogy a DRAM-piac esetében a piaci szereplők száma rendkívül alacsony, a titoktartási kötelezettségek miatt a tendenciák változásának érzékeltetése indexálást alkalmaztunk.

| | 1998 | 1999 | 2000 | 2001 (VI) |
|---|---|---|---|---|
| *Nem támogatott behozatal ('000 Mbit)* | *100* | *142* | *166* | *233* |
| *A nem támogatott behozatal piaci részesedése* | *100* | *81* | *60* | *56* |
| *A nem támogatott behozatal átlagára* | *100* | *89* | *104* | *48* |

([70]) Az adatok egyrészt az eredeti vizsgálatban együttműködő vállalatok kérdőívre adott, hitelesített bizalmas válaszain alapultak, másrészt a nyilvánosság számára hozzáférhető külső forrásokon (Gartner Dataquest, In-Stat MDR).

(120) A kérdéses időszakban a nem támogatott behozatal lényegesen kisebb mértékben növekedett, mint a támogatott behozatal: az előbbi 133 %-kal, míg az utóbbi 361 %-kal (lásd a (177) preambulumbekezdést és a végleges rendelet vonatkozó táblázatát). Megjegyzendő, hogy ugyanazon időszak során a közösségi fogyasztás 316 %-kal nőtt. Így, miközben a nem támogatott behozatal növekedési üteme csak töredékét tette ki a közösségi fogyasztás növekedési rátájának, a támogatott behozatal lényegesen jobban nőtt, mint a közösségi fogyasztás. Ennek megfelelően a kérdéses időszakban a nem támogatott behozatal piaci részesedése 44 %-kal csökkent, míg a támogatott behozatalé 20 %-kal nőtt (lásd a (185) preambulumbekezdést és a végleges rendelet vonatkozó táblázatát). Ha a nem támogatott behozatal piaci részesedése drasztikusan csökkent a figyelembe vett időszakban – mint azt a fenti tények mutatják–, az a következtetés vonható le, hogy a nem érintett behozatal mennyisége révén nem okozott kárt a közösségi gazdasági ágazatnak.

(121) A rendelkezésre álló információk azt is jelzik, hogy a nem érintett behozatal árait tekintve sem járult hozzá a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz. A VI alatt a nem támogatott behozatal árai nemcsak a támogatott behozatal árait, hanem a közösségi gazdasági ágazat eladási árait is meghaladták. A VI alatt a nem támogatott behozatal átlagára például 19 %-kal haladta meg a támogatott behozatal átlagárát és 24 %-kal a közösségi gazdasági ágazat átlagos eladási árát. Ezenfelül a kérdéses időszak alatt a nem támogatott behozatal árai csökkentek, de közel sem olyan mértékben, mint a támogatott behozatal és a közösségi gazdasági ágazat árai. A kérdéses időszak alatt a nem támogatott behozatal átlagára 52 %-kal csökkent. Ezzel szemben ugyanezen időszak alatt a támogatott behozatal átlagára 80 %-kal (lásd a (178) preambulumbekezdést és a végleges rendelet vonatkozó táblázatát), a közösségi gazdasági ágazat átlagos eladási ára pedig 79 %-kal csökkent (lásd a (128) preambulumbekezdést és az ideiglenes rendelet vonatkozó táblázatát). E tények alapján az a következtetés vonható le, hogy a nem támogatott behozatal árai nem hatottak hátrányosan a közösségi gazdasági ágazat eladási áraira.

(122) A többletkapacitás esetéhez hasonlóan nincs bizonyítható okozati összefüggés a nem érintett behozatal és az árcsökkenés, illetve a közösségi gazdasági ágazatot ért kár között. Ezzel egyidejűleg azonban a közösségi gazdasági ágazat teljesítménye szembetűnően romlott, miközben az érintett behozatal mennyisége folyamatosan nőtt, az érintett behozatali árak pedig alatta maradtak a Közösség által előállított hasonló termék árának. Ez az ellentmondás azt mutatja, hogy a nem érintett behozatallal szemben az érintett behozatali mennyiségek és ezek árhatása különálló és megkülönböztethető okai a közösségi gazdasági ágazatot ért jelentős kárnak.

(123) Ennélfogva a Bizottság úgy véli, újbóli vizsgálata kielégíti azt a követelményt, hogy más tényezőket is figyelembe kell venni az alaprendelet 8. cikke (7) bekezdése (mely általában az SCM-megállapodás 15. cikke (5) bekezdésének felel meg) értelmében a nem érintett behozatalt illetően azáltal, hogy ezt az egyéb tényezőt elkülönítik és megkülönböztetik a támogatott behozataltól, és bebizonyítják, hogy a kérdéses időszakban a nem érintett behozatalnak sem a mennyisége, sem az árhatása nem okozott jelentős kárt a közösségi gazdasági ágazatnak.

3.5. *Következtetések*

(124) A keresletcsökkenés, a többletkapacitás és az egyéb nem támogatott behozatalok hatásainak szükség szerinti elkülönítését és további elemzését követően megállapítható, hogy az e tényezők bármelyike által okozott kárt nem tulajdonították a támogatott behozatalnak az alaprendelet 8. cikke (7) bekezdésének értelmében. Ezen túlmenően megerősítést nyert, hogy a támogatott behozatal az ideiglenes rendelet (144)–(149) preambulumbekezdésében és a végleges rendelet (191) és (192) preambulumbekezdésében ismertetett hatások révén jelentős kárt okozott a közösségi gazdasági ágazatnak az alaprendelet 8. cikke (6) bekezdésének értelmében.

4. **Közösségi érdek**

(125) A vizsgálóbizottsági jelentés nem érinti a végleges rendelet (206)–(209) preambulumbekezdés tartalmát és az ott ismertetett következtetéseket.

D. **FELÜLVIZSGÁLT INTÉZKEDÉSEK**

(126) A vizsgálóbizottsági jelentés és az újravizsgált megállapítások nem térnek ki a Samsungra, mely a megállapítások értelmében nem részesült támogatásban, és amelynek esetében 0 %-os vámtételt állapítottak meg az eredeti vizsgálat során. A Hynix esetében megállapítást nyert, hogy a felülvizsgált támogatási összeg alacsonyabb, mint az eredeti vizsgálat során megállapított, a kár megszüntetéséhez szükséges szint, ezért a felülvizsgált kiegyenlítő vámnak a felülvizsgált támogatási összeg *ad valorem* értékén, azaz 32,9 %-on kell alapulnia.

(127) Megjegyzendő, hogy a Hynix esetében felülvizsgált vámtételt kell alkalmazni a 2116/2005/EK rendelet által meghatározott vámra.

(128) A KK, a Hynix és a közösségi gyártók – az Infineon és a Micron – tájékoztatást kaptak a felülvizsgált megállapításokról, valamint lehetőséget arra, hogy észrevételeket tegyenek vagy meghallgatást kérjenek. Mindegyikük nyújtott be észrevételeket ([71]).

(129) A KK általánosságban azt állítja, hogy a felülvizsgált megállapítások nem veszik kellőképpen figyelembe a vizsgálóbizottság ajánlásait. A Bizottság ezzel nem ért egyet az e rendeletben ismertetett okokból kifolyólag. A Bizottság nem ért egyet azzal, hogy a felülvizsgált vámtételnek szükségszerűen alacsonyabbanak kell lennie, mint az eredeti vámtétel, de megjegyzi, hogy az valójában alacsonyabb. A KK konkrétan azt állítja, hogy a Bizottságnak a konzorciális hitelre vonatkozóan hét bankot kellett volna figyelembe vennie összehasonlítási alapként. A Bizottság nem ért egyet ezzel, mindenekelőtt a fenti (16)–(24) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt. A KK azt állítja továbbá, hogy a Bizottságnak más módon kellett volna kiszámítania az összehasonlítási alapot. A KK észrevételeinek figyelembevételével a Bizottság tett néhány kiigazítást számításaiban, mint az ebből a rendeletből is kitűnik. Az e rendeletben ismertetett okok miatt a számítások többi szempontja változatlan marad. Végezetül a KK azt állítja, hogy a Bizottság az újbóli kármegállapítás során nem választja el és nem különbözteti meg az egyéb ismert tényezők – különösen a gazdasági visszaesés, a többletkapacitás és az egyéb nem támogatott behozatalok – hatásait. A Bizottság nem ért egyet ezzel az állítással, mindenekelőtt a fenti (100)–(123) preambulumbekezdésben ismertetett okokból kifolyólag.

(130) A Hynix csatlakozott a KK előző preambulumbekezdésben ismertetett észrevételeihez. Ezeken kívül a Hynix azt állítja, hogy annak az időszaknak, melynek során adókat kell kivetni, 2006. január 1-jén véget kellett volna érnie. Ez azonban nem képezte tárgyát a vitának, illetve a WTO-vizsgálóbizottság ajánlásainak, és így nem része a vizsgálóbizottság ajánlásainak történő „megfelelés érdekében hozott intézkedésnek”, melyet e rendelet tartalmaz. E rendelet nem változtatja meg a végleges rendelet közelgő hatályvesztését. Az intézkedés idő előtti eltörlésének kérdése inkább egy esetleges időközi felülvizsgálat tárgyát, mintsem a vizsgálóbizottsági jelentés végrehajtásának tárgyát képezhetné. A Hynix azt is állítja, hogy a felülvizsgált vámtételt visszamenőleg kell alkalmazni attól a naptól, amikor először intézkedéseket vezettek be. Hasonlóképpen a Bizottság úgy véli, hogy ez a kérdés nem része a „megfelelés érdekében hozott intézkedésnek”, és semmiképpen sem osztja ezt a véleményt. A vonatkozó jogszabályok semmilyen mértékben nem kötelezik a Bizottságot a felülvizsgált vámtétel visszamenőleges alkalmazására, a vizsgálóbizottság ajánlása pedig pusztán azt javasolja, gondoskodni kell arról, hogy az intézkedés – e rendelet útján – megfeleljen a jogszabályoknak.

(131) Az Infineon lényegében egyetért az újbóli vizsgálat eredményeivel. Azt állítja azonban, hogy a Bizottságnak az e rendeletben előírt alacsonyabb vám helyett magasabb vámtételt kell elrendelnie a helyettesítő viszonyítási alap és az eredeti kármegállapítás alapján. A Bizottság körültekintően megvizsgálta ezt a kérést. Mindazonáltal tekintettel az e rendeletben ismertetett okokra és e rendelet konkrét céljára – amely elsősorban a vizsgálóbizottság ajánlásainak végrehajtása –, a Bizottság nem változtatta meg eredeti megállapítását e tekintetben.

(132) A Micron lényegében ugyancsak egyetért az újbóli vizsgálat eredményeivel, és ebben az összefüggésben olyan tényekre és bizonyítékokra – többek között J. Hausman professzor szakértői jelentésére – utal, melyek megerősítik és alátámasztják a Bizottság következtetéseit. Ennélfogva a Micron észrevételei nem teszik szükségessé a következtetések módosítását. A Micron azt javasolja továbbá, hogy a Bizottságnak újra meg kellene erősíteni a mostani WTO-precedens alapján, hogy a KK megbízta vagy utasította a 2001. májusi szerkezetátalakítási programban részt vevő bankokat, és hogy ki kell egyenlítenie a közjogi testületek által nyújtott támogatásokat. A Bizottság körültekintően megvizsgálta ezt az alapvetően indokolt állítást. Mindazonáltal, mint az már e rendeletben megállapításra került, a 2001. májusi szerkezetátalakítási program semmiképpen sem kerül kiegyenlítésre, mivel az előny legnagyobb részét figyelembe vették a 2001. októberi intézkedések során. Főleg ezen okból kifolyólag a Bizottság úgy döntött, nem tér vissza ezekhez a kérdésekhez ebben a végrehajtási rendeletben.

(133) Így az érdekelt felek valamennyi észrevételét megfontolták és indokolt esetben figyelembe vették. Egyes észrevételek azonban e rendelet hatályán kívül estek, mivel e rendelet kizárólagos célja a DSB-ajánlások végrehajtásának biztosítása. Ennélfogva ezek az észrevételek nem eredményezték e rendelet módosítását,

([71]) A KK 2006. február 13-i levele, a Hynix 2006. február 14-i levele, az Infineon 2006. február 13-i levele, a Micron 2006. február 13-i levele 1–27-ig terjedő melléklettel, beleértve J. Hausman professzor 2006. február 13-i szakértői jelentését.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

*1. cikk*

Az 1480/2003/EK tanácsi rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra a következő végleges kiegyenlítő vámtételt kell alkalmazni:

| Koreai gyártók | Vámtétel (%) | Kiegészítő TARIC-kód |
|---|---|---|
| Samsung Electronics Co., Ltd (a továbbiakban: Samsung)<br>24th Fl., Samsung Main Bldg<br>250, 2-Ga, Taepyeong-Ro<br>Jung-Gu, Szöul | *0 %* | *A437* |
| Hynix Semiconductor Inc.<br>891, Daechidong<br>Kangnamgu, Szöul | *32,9 %* | *A693* |
| Összes többi vállalat | *32,9 %* | *A999* |

(3) A nyilatkozattevőnek az egységes vámokmány (Single Administrative Document, SAD) 44. rovatában fel kell tüntetnie az alábbi termék- és származásleírásoknak megfelelő, az alábbi táblázatban szereplő hivatkozási számot, amikor a többszörösen összetett DRAM-ok szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vámáru-nyilatkozatot a tagállamok vámhatóságainak benyújtja. A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra a következő végleges kiegyenlítő vámtételt kell alkalmazni:

| Sz. | Termék/származás leírása | Hivatkozási szám | Vámtétel (%) |
|---|---|---|---|
| 1 | A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, többszörösen összetett DRAM-ok, melyek a Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, vagy a Koreai Köztársaságból származó és a Samsung által gyártott DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak | D010 | 0 % |
| 2 | A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, többszörösen összetett DRAM-ok, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek a többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának kevesebb mint 10 %-át teszik ki | D011 | 0 % |
| 3 | A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, többszörösen összetett DRAM-ok, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek a többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának legalább 10 %-át, de kevesebb mint 20 %-át teszik ki | D012 | 3,2 % |
| 4 | A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, többszörösen összetett DRAM-ok, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek a többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának legalább 20 %-át, de kevesebb mint 30 %-át teszik ki | D013 | 6,5 % |
| 5 | A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, többszörösen összetett DRAM-ok, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek a többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának legalább 30 %-át, de kevesebb mint 40 %-át teszik ki | D014 | 9,8 % |
| 6 | A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, többszörösen összetett DRAM-ok, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek a többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának legalább 40 %-át, de kevesebb mint 50 %-át teszik ki | D015 | 13,1 % |
| 7 | A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, többszörösen összetett DRAM-ok, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek a többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának legalább 50 %-át teszik ki | D016 | 16,4 %” |

2. az 1. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben a (3) bekezdés rendelkezéseivel ellentétben az egységes vámokmányon nem tüntetnek fel hivatkozási számot, vagy ha a (4) bekezdésben ismertetett esetekben kötelező nyilatkozatot nem mellékelik a vámárunyilatkozathoz – ellenkező értelmű bizonyíték hiányában –, úgy kell tekinteni, hogy a többszörösen összetett DRAM a Koreai Köztársaságból származó termék, melyet a Samsungon kívüli vállalatok állítottak elő; ebben az esetben 32,9 %-os kiegyenlítő vámtételt kell alkalmazni.

Azokban az esetekben, amikor egyes, többszörösen összetett DRAM-okba beépített DRAM-chipeken és/vagy lapra szerelt DRAM-okon a feltüntetett jelzés nem egyértelmű, és gyártóik nem azonosíthatók egyértelműen a (4) bekezdésben előírt nyilatkozat alapján – ellenkező értelmű bizonyíték hiányában –, azt kell feltételezni, hogy ezek a DRAM-chipek és/vagy lapra szerelt DRAM-ok a Koreai Köztársaságból származnak, és kiegyenlíthető vám fizetésére kötelezett gyártók állították elő őket. Ezekben az esetekben a többszörösen összetett DRAM-okra alkalmazandó kiegyenlítő vámtételt annak alapján kell kiszámolni, hány százalékát teszi ki a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipek és/vagy lapra szerelt DRAM-ok közösségi határparitáson számolt nettó ára a többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számolt nettó árának, a (3) bekezdésben szereplő táblázat 2–7. pontjának alapján. Ha azonban a fentiekben említett DRAM-chipek és/vagy lapra szerelt DRAM-ok értéke alapján az ezeket tartalmazó, többszörösen összetett DRAM-ok koreai származásúnak minősülnek, akkor 32,9 %-os kiegyenlítő vámtételt kell alkalmazni a többszörösen összetett DRAM-okra.”

*2. cikk*

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. április 10-én.

*a Tanács részéről*

*az elnök*

U. PLASSNIK